

MIC. # 8728 (RAB. 1971)

AARON BEN JOSEPH, HA-LEVI,

HIDUSHIM 'AL MASEKHET
BETSAH.

חידושים על מסכת ביצה.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[15--]

ORIENTAL SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

1992

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

1992

[illegible]

אובל פש חכל כחן שנהם שון כאיסורא אל שזה מדברי תורה וזה מדבר סופר
איהנר שט ימים טובים של רה כב ושנוול דאמרי תריוהו בולני: זה אסוק בזה
בתנן כראשונה היו מקבלן עדות החדש כל היום כול פעם אחת נשתחא העדה לבין
ועקלקל ללויים כשיר ש' כשיר תמיד של כן הערבים דאו כשחדת של חול חומר
יהי דעקלקלו בקרבן מוסף שראוי סדאי שיהא קרב קודם למיד של כן הערבים
ובדק'ל העולה השלם עלה כל הקרבות כלם אה הא עריסא ליה דהתמיד
נמיה ה'ל קלקל וכינן כראשונה היו מקבלן שורת הדין קאמ' ולא מעשה דהא
לא אירע להם אלא פעם אח' ועלה התקינו עלה יהיו מקבלן עדים אלא שבהמח
יהי לאחר רה דחיפסר כקלקל דהא' איכא שוסף ושיר חדש כדמרי התם
חל מעשה שהיה צה היה ועלה התקינו ואם העדים באו מן המנחה ולמעלה
היו מקב' אות היום קדש ולמחר קדש מות היום מספ' שיצא כובו של יום בקדו
כדאית' בנצ' דוכן ויום מחר היה שקר נממכו מוכן לח' הסוכות אשר בח' הש
היט' של רה אפי' בבית הועד שחן כוספק פעמים עשין שט ימים ואותן שט
ימים חנן בחין על הספק אה שכך קבעו וכוון שכן יוצא ודאי דקדושה אחת
וכיון שזרת הדין כן להיות בקדושה אחת לשחר עכן בבית הועד ובכל שחר
מקומות דיון להיות בכל שנה ושנה שחא כך אירע שנה זו בבית הועד ודחו
לחש כן על כל שנה ושנה שחא שנה זו בבית הועד שט ימים וקדושה אחת
לשכך דתם כלא מקום להיות קדושה אחת אמר רבה מתקע בכן יוח' בן זשי
ואילך כיסה מותרת דתנן משחרב קטרת התקין ריב' שיהו מקבלן עדות החדש
כל היום וכוון שכן חנן בבית הועד אה יום א' זה שאר מקומות כשעשי' שט
ימים על הספק דס' עשין ודין להיות שרת קדושות אל אפי' והא רבו שמואל
דאמרי תריוהו כיצא אסוק אל חמיטא לך אכא ריב' ומת' אמר רב ושמואל
יטב נשמואל קמא מהם לא קמי' הא לן והא לן פ' לן דינא הוה דכסה אסוק ד
דהא קודם חרבן הבית דין הוה שיהו שט ימים טובים של רה כקדושה א' בכל מקו
שחא שנה זאת בבית הועד שט ימים כדאית' לעל וכיון דכן ראוי לכולעמוד באיסו
יה מכיון שנאמר שחר' הקנה ריב' חיה יעשה כמו כלם אכל לבט' אי' דאיתר
ייטבו דקודם חרבן עשין פעמים ית' שט ימים ועבדו חין עוטי בבית הועד
אלם אה יום א' עיבא מכיון ששנה יתם ששנה נפ' הן איסורם וכשאר מקומות

ישראל

ישראל בששון שני ימים מפני שהם היו אלעזר זה חל לעמוד עליו אלכס
הועד לשני ימים וכלה אי אברהם שכלה באויה לבית הועד וכיון ששה
דינה לעשותו וסוף אחר בבת הועד אחר מקומות אלכס שששון שני ימים
הספק הוא והרי הם את קדושתם כולה כזה מותרת כזה היא דאמרה כל
דבר שבשון זהך מעט אחר להעדרו פי' יחשב שבטל דבר וריבא לו חומת חסד
כלקמן ויהי חמט עלה דת משקה ואעפ שאין כד' מכללן דבה בד' חסדו לא חב
עולמו כחמטקטון שבטל הטעם אין זה כיטול לא דמא' ערך כד' לבטל חסד
בה' היו נכונם לשלש ימים שכולם להלכס למקל פי' החי דבה נ' ימים לאו
למימרה לשלש ימים דחב' הרי קבוע זמן ותלא כש כיטול אלא כלמ' לשם ה' דבר
עבוד פרישח מטו פולטת זכרתה כדאית' פ' ל' עק' דבא חמ' אף מתקנת
ריבא וחילך כיסא אסורה מילא מורה ריבא שחס כחו עדים מן המטה ולמעלה
זכרון חות היום קדש ולוחר קדש פי' מיפסטיטטא ליה לדבא הא וכפשיטות
קד' ליה למימרה דלא ששן בלאו הכי לא כיטול ריבא תקטקטל דחמטא לא
כיהוה הועד לו והיינו למימרה דכיון דלכא קלקול קרבן ושיר החי דמח נקבל עדין
כל היום ונפקא לן מינה צין הא לתקנה קדמיתה יום ששן עקד ומחיו מונק ל' ד
חב' כחידך מסתבא דעקד ל' יוח לקדמא דכיון דכחונעדים מן הממח ולמ
זכרון היום קדש ולוחר קדש אי משום זכר למקדש אי משו' דילמ' יכנה כיה
המקדש ויחמר אשתקד למ' ששון לא יום ח' אף עכשו לא נעשה לא יום ח'
וכיון שכן השתבא אחריתקנת ריבא בקודם תקנת וצוית הועד פנבלים שש'
שני ימים עלה ואעפ' דלכא ספקא והתם ודאי קדושה אחת היא לידיהו דהא
לחו מספקא הוא וכל שחר מקומות נ' כיהוה כן כרה בקדושה א' שחא נד' איפ
בבית הועד ודכהלא חס' להא דכיון דתקנתא דקמחי נ' לא שכיחא דנאיה
מ' מן הממח ולמע' כה' ריבא מיהא דהו' כתקנת' לתקנת' לא חיישי' לה ואח
דבא קילבל' כותה דרב כה' תלה כן לקולא כין לחומרה פי' כשבת ויט' וכשע' ימים
טובים על נשית וכש' ימים טובים של דה' ועדאין דברי ריאף ז' למק' שבת דש
חא' י' כזמן הזה דריבא לעשות שני ימים טובים כשלרה דכיון דכי חורע בית
הועד נעשין שני ימים ככלאח' י' כרה לפי' וזכרון יוש' וככסה מהן חוץ משרי
הועד אף עכשו נעשין כן ק' מוחא דכש' ליה לרמא דאף דבר דה' י' כרה

במקום חיה שהדי שמדת לכך טון שהיא טרסה ולחור שהמיתות חיות הכלבים
הוא לחתוך לנגן לכשהם חזר אף לשחטה לידה רשק דאמו מפי נפש כהן
כמשמ' קל חביי שהחמויבן לאדם לא היו מוכן לכלבים דתכן מחתבין את הילוש
וק' ופנה נאלה לעל מוכן לכלבים הוי מוכן לאדם אל אין מוכן לכלבים לאדם לא
היו מוכן לכלבים מאו דחזי לה לאזינע לא שדולה לבצק מוכן לכלבים הוי מוכן
לאדם דעצק דאזינע אכל מאו דחזי לה העצק כותה דרכ על שולר ביט ו'
העצק כותה דשמוא ואיתמא ר' יוחנן על שולר ביט מותר אפרוח שולר ביט
מוכן זה מוכן על צב אחוזה מותר עצמו כשחיתה וכיון דתנא כותה דמור
ותנא כותה דמור והל ספיקה דרבנן נקט' לקולא תר' אפרוח שולר ביט איסור
דילוש' ו' ישקב אומ' אף בחול חסור לפ' שלח נתפסו שניו סממן אילן החדש
כלתשפ' השורץ על החרץ לרבות אפרוחים שלא נתפסו שניהם כמאן כולאיש
ו' ישקב' חמ' דהוה חמ' רב ביט' עם יפאת' נמרה ואמר' עליה מאי ק' אמר'
אלמ' עם יפאת' נמרה ואסורה לכלה ביט' היא כמש' חמה שהיא היא תטען
השוחט את התפילה ומצא בה ביצים נמרות מותרות לאוכלן ביט' וכי תמ' קמל'
ככה' מוז' דלא חשמושי' דמות' כלום' וכיון שכן משכמה היא כיון דלא הויזת
במזג' הא נמי מוז' היא ביט' שולר' וק' עב' לא חמרי' ס' לא כולר' חלמנ'
יזוה שריא וכי דמל' כה' אט' במש' חמה נמי אסרי' והאי דקדש' מולר' להוה עק'
בחן דכ' דאש' כולר' מנ' שרו אלא היא דתנא' השוחט את התפילה ומצא ס'
ביצים נמרות מותרות לאכלם מנ' לא כה' ולא כה' פ' דבחן דכן טפי עדיפא למיז'
דולר' דהוה' ומדענא' מתרסא' ולא עמא' לאו דוק' וכשכ' מתערה וכיון דאיסור'
לקיוות' ולמזמ' דשפיר דמזמ' במה' ק' שייא אדרכ' היא דתנא' אלא מאו עש'
יפאת' נמרה ומעלה אפרוחים כיהא דהקיא שני' להו כיש דפשא למאן וק' נה
כיש דפחז' למאן וק' יהוא חמ' להו כיש דדברא' למאן וק' ואיכשהו אימ' יוז' נה
יפאת' נמרה עם יפאת' רוסא' נמרה וכד' יוחנן ואיסור' דחמרי' עם יפאת' כה'
אין עם יפאת' דוכה' לא לאכוקי' מוז' יוחנן דא' יוחנן ביט' שיעתה דוכה' מעט'
וחמרה מותרת לכלה ביט' נוסה השוחט את התפילה ומצא בה ביצים נמרות
מותרת לאכלן כחל' ומאי נמרות שיש להן חלמון וחלבין אלא לא נמרה ק' למה
ו' ישקב' חמ' חס' הומוש' מת' כעידן אסורית' מנ' נפלא' חמ' חס' חס' חס' חס'

חיבור לשער חמור מחסלה כהנע השוחט חיה ושעף בשח יחטור כדק ויבטח
 וכהן לחיטוי יחיה יחיה
 עבר מוקד מוכשר יום ומודים שאם שחט
 יחטור כדק ויבטח שחט כירה מוכן הוח השוחט דיעבד אין לבחלה לח חיזק
 כה וק' אט דכה דק השוחט שחט לעלך בשח אומה לו לך שחוט חפור וכסה יחיה
 עלה דכהא פלג דכה סכר חיבשכר מוכן למטה אין שריקלה לשחוט ולחטור
 ולבטח ולמנהל ואי לא לח לחיטוי דילג ממלך ולח לחיטוי ורסה סכר חדרה חי לח
 שריקלה משקרה זימטן דל תלה עשר למטה ואי לא לחיטוי משחט חיה ואי לא
 דכח חייטוי למחללי כדלקמן כחלבית סכין וסהמיה חבל סכח שאם חכא דלא שחט
 לחיטוי בשחיה בחד חסרה לבסות ולא יחטוי לך היט פשטא חל סכר דכח
 דלא קשיא לכלל כסה שחט כארך טרקין ומודים שאם שחט יחטור כדק
 ויבטח חיה יחיה יחיה והוא שיש לו דק נעץ מוכשר יום פ' נחית
 קצת דכה והא קא עביר בטטה אמר רב חייא בר אשי אמ' רב נעטר רחוח
 יהי קא עביר למחט חכא דא' חכא החופר נעמו בשחט ואי לא שחט לא לעכא
 כטור עלה דחט לאסור חא שחטן מאוס מצות בשחט החלזון הכי מסור ואי לא
 יבטח עשה ורחי לך דנהי דלא קבוע לנש חובה כעוסר ולבדח' משחטה ורחי
 לעה חיותהו מוקד כדמוכח בפסחים כדעשר חמץ כשדשה מנח ורחי עשה
 חיטוי ורחי לרחות לך מושחט דקל הכה סכר חטי דחמ' יט עשה ולך וסוף
 יחיה כותה וכדק נעץ פלג כה כש וט' לבתח ומודים כדיעבד וכח' ומח
 לח העניח דכדיהם במקום מלך וכדחמרי בשכח' דאיש דמלה חיטוי לחיטוי
 יחיה חט' חיטוי היבדח דדק נעץ וכדחמרי דמיו לקמן שאם כירה מוכן
 הוח פ' לעשות דו כל ערכו חפ' לט' ולב' לחיטוי עמי חמ' רב יהודה חמ' רבא
 שמו לא שקופסא מעט' אכל פט' חמ' חמ' לכלית כו כינה מותר פ'
 חט' חסור דה' כולר וט' חסור דחיה לן מוקדה ויול' כדכ נחמץ דלעל
 תנה בשחט' חט' כירה מוכן חמ' וק' הכסם עשר לעט' ולח דכת' מותר לכסי
 כו כל זמן שהוא עבד חמ' רב יהודה מוכנס ארס מלח קושע עפר ועשה כה כל
 כדכיו ולא חמרי דכעלה איירי דמוטרי דרש נח' מוטרי' משחיה דמ' מוטרי' רב
 והוא שייחד לו קדן זיית' ולא שטח' וכעפר תחוח מוירי דלכח משום חסרה
 ובטחה לא דכה ויחזק חמ' כ' אין מוטרי' מוטרי' ואי לא מוטרי'

יסוד חסד כפי קיומו טעמו ולא מכסינן גמרה משום הקצת חסדו כי הכי בחול עמי
 בחול אמרי לך חסדו הוא עבד שחט באשפה מאל ולמען. כא למלך מאל
 כלום חסדק שחט לא עשה לא לך עשוי דאפי' בחצר איכא למיחש לנפיה הוא עפי'
 יחמלך ואמרי לך כסא לא טעמו אחריתא הוא לבנהו דבחול לכא למיחש דמיומ
 אמרי מפטיקא אמרי לע דכנן טרח וכסי ונוסחי דוקט שחט באשפה מאל כח
 למלך מאל לא בחול נק' וטעמו אחריתא הוא וקדרי' מטעמי קמח קט' ד' חסד לח
 כח כלבד אמרו ל' דאין מכסין כלום לחתמא דעבדי לחד אמרו אין מכסין משום
 דהוא גופיה ספקא ואיפשר דלא כש כיוסו כלל אלא אפי' שחט בהמה חיה ועוף
 יעצבו דאין זה כזה אסור לבסות כו' ואפי' דרתי אויבא דס דכש ססוי חסו
 לבסות לענן שחט לבסות דס כח כלום כענין עבד שחט מוכן לכך יחתיק
 ד' חסד לא כטעמיה דדמי כקיימא חסד' יוסף יאשיהו לא שחט לא שחין יכול
 לבסות בדקירה אחת אבל יכול לבסות בדקירה א' מותר דקשת לעבד חסד
 משום דס עמה פשיטא מהו דתמ' נגמר דקירה א' חסו שחט דקירה קמל' חס
 דכה שחט צפור מעש' אין מכסין חסד כו' ואפי' עדיק ענן ואפי' דכסוי מלך
 עשה כון דאופס' לה מכעב' נל' עשה מעש' מפהש חלה כו' משום דהוין
 יוכנן דכחלה חלה לאכא חסד' והאי דסקט' לה כשחטא דחסד' יחסי' למין יחסי
 ע' כו' במדומע דהא קילא דלכא עיקר דאחיה חסד' דשמוא חסד' אפי' נל' עש'
 מעש' אין מנביחן חלה כו' ואפי' למין דשרי דהס' סמך מעשה חסד' חסד' חסד'
 לבסות לא חס' פלג' דשמוא אדאסיה דאפי' שמוא חלה שחט לא אובל חסד' ואפי'
 מפתח נכיון דקילא קול' כול' חסד' דין הוא דמותר לה פהש אמ' דכא כו' לחסד
 שמוא שחט קדח פלג' ס' שאסורא להס' וסין שכן שטר חסיס' חסיס' חסד' חסד'
 וחסד' וחסיס' דאמרי' לקמן והענין פרי דחסד' סמך חסד' חסד' חסד' חסד'
 כן עשה לחסד' שחט' מפתחין וירביין לבסות חסד' חסד' חסד' חסד'
 דרכין נקדח' לקול' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 יום וכהא זה וזה חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'
 חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד' חסד'

[illegible]

היונו ואיכא לשכוי קבא שאט הוהיל ופשוין לדרות אכל למד בכיסא מחלק
אכל בשט כסין ידחכל מסז מוסז ומנה מוטל גילן דעשויין לדרות לא כס
למדיה לא כס שיחיה כלל דשכיר אחין דכאשי אמריתא כפולן מקושרי
וכסין מקושדין פסקי ומאי דאמ' כפולן כסס אחד מחלקת היונו בשן כס אחד
והיינו דמקושדין ופולן מקושדין כמי ודיינו טעא כעין כס א' ודשה ודאיקסין
אחד ודש כס' למינ' ספ' דפולן מנחמי אהרדי ולת' שמה ודשן לאמנה
ולת' אחרת לאי תרואת דרב אשילקא פער נלאי חזי כפריסו ד' אלעז' וד' יוח
תרחין ליתרעה דמסגס איכא שן גלגול לסיסין . אמ' לך כסין כמי זימטן
דמרגסן קמהון . ומ' גמ' דאמ' ככיס א' מחלקת מאי דוחקיה לאוקמ' בשט
כסין קשורין דכש' ס' לא כסס א' חק' וד' מרג' מאי איכא דשמוע' לה כפולן
מקושדין ודשן לה ופולן לפרוסה . ולא מוסגלן כפולת' שאן מקושדין
לא תיקפולן דהא פדעט כוץ דלאי מקושדין דמאן לדרות . איכא למימר
משום דמסגלן אי כסס א' דחא פשיט' וד' היכי שייכא פלג' דהא מילת' ודח
כמי קמה' כפולן מקושדין מהאי טעמ' כמי דאן מקושדין פשיט' מילת' כפולת'
דלשה ומוצא טעם דמקושדין דחא פשיט' דאן לע' הוהיל דכעל דייס דפ' מוסג'
וככלה שומעין כפולת' איירינן דאמרי' שייך דחא דכעל וד' דלא מוחסה פד' ד
אכל כפולת' דלא שייך כהא קכעל דפרחז' ואמ' וד' דמיחסה פד' . ולמד'
הכא מחלקת' כסס א' אכל בשט ס' שין דבהקבל מנה מוסז ומסז מוטל . הא
דאמרי' דכסס ח' כהטח עשר ומנא תשע ופלג' ד' ורבנן אשא סהט
כשק א' אכל כמסורות הדי' לדברי' ה' אן לחוש אלא לאח' ולמיד' לשמ' ד
כמי דאמרי' מחלקת' כשט כסין אכל ככיס אחד חולן אשא הדיא דוק דמסג'
אכל חסח כשק ודא' קמאי פולת' אלו וקט' אחריט' סהט' וקתס' לאו פרהי' לה
כלל ומדפדינן לה סתמא ומכתיב' אהא אי כפולת' כשק או כמסג' וד' חר' ד
למינ' דתס' אלא כדפריחט' דמסח פשר ומנא תשע שייך כפולת' ד' ורבנן
כד' דק' ומנא לבט' דק' דדי' חסורין . למנא מסייע' ל' חטכ' דח' ד
איכא דוכ' וקדוב הלך אחר הדוכ' אמ' אכ' כד' כ' לבט' דק' יט' ד' וד' כל
יט' השוכך שם וד' לבט' קדוב דכא אמ' דכא כשק' אן למעלה מו'
לא תיכשח קחמ' לאמיכשח זימן כתחנה לא זימן כעלונה ומוצא כהחנה

[illegible]

[illegible]

על הצדקה חל לא כטובל שכול לתדמות גדולה ומחייב מושג חכמה דקה נלמד
טובל לא כטובל שכול לתדמות גדולה ומחייב מושג חכמה דקה נלמד
כטובל שמו טובל לתדמות גדולה ומחייב מושג חכמה דקה נלמד
לך איך רבא קטן פ' שאינו רשאי ללמד למדים כלל טעם מאוס קנסא שכול
מעשר על קודם תדמות ועוד שמסיד לבא בתדמות גדולה שכו ולפי קנסיהו
לדקות ולקין לו ומתקבצא דחוז מתדמת קנסא נחא אי שישמש ויכקה ויקן לתדמת
כשחוז מתקבצא אי שישמש ויקן לתדמת קנסא נחא אי שישמש ויכקה ויקן לתדמת
נשמערתן והכי יאמרו לא רבנן כתרומת קדו זה פותח ומחשב כמקד זרעית
בהם ומפריש על המזבח ואינו מפריש על המזבח . . . תנא נמי הפסין לויט של
שכלן שלן כתרומה דגוי זה עשה כיהן . . . עבדים הרחוק עשה חין יין זהם
הכי זה עשה חין שמן ומסרה עליהן גרמיה מעשר וכותנן לבחן שפסר
התרומה גדולה אינה פטלה לא מן העין ומן היקב כך תדמות מעשר חיה נטלה
אלא מן העין ומן היקב . . . מחשב חל מדידה כע האמת אכלא אלעזר כן נטלה
היא קטנה אכלא אלעזר כן נטלה . . . אומ' ונחשב לכם תרומתכם כמדת תרומתהם
מדידה כמדת תרומה גדולה פטלה כמדת כן תדמות מעשר נטלה
כאומר ונחשב כמדת אומר ונחשב כמדת לען הוא ומחשבה היט אומר
ובדאמה' הכא מחשב רבע לומר אומר ומתעשר דאפא אלעזר נטלה כמדת
לה שטין כמדת . . . אמר אבהו אמ' כיש לקיש מעשר דאשון שהקדמו כטובלן
פטור מתדמות גדולה וא' . . . תנן הריס לעטן מעשר כמדת שטין חלקי חכמה
וחל דהל' אכלא שטין ואם קלף ועטן לטך ידו חייב . . . אף אלעזר וכן לשכר
יהי כב מקלפא לה דכיתחו כסי כסי . . . ור' חייא מקלפא לה דכיתחו כסי כסי . . . אף
הי איהמר אפי' איהמר חולל מלכות של חטים כלל מעט למחר מנכח פליד
עליה וחולל ואם טפת ועטן לטך חיקו חייב אף אלעזר וכן לשכר . . . מתקין
ל' ד' אכלא מכלל דרישא למעשר חין לשכר לא . . . מ' איכא מ' ד' כשכר לח ה' . . .
נזר מלאכה ולמעשר היו נזר מלאכה . . . מתקין לה כב כישא כבה דרכ חיה ולא
יהי נכח למעשר דתנן איזהו נכח למעשר כלל . . . יחסרו מכחן ואילך כמלכות
נכחן הקדושים והלועים משיפקסו ואם חיו מפקס משיעמי ערמק וטקסס
יחביר ויכרות שעלו ומחלקן . . . יתן פניו ככלל כהל' ואי דר' ר' כן דאמרי

יגמק פטור . ואיכא דאמרי דכתיב בהו ואלו חנן הא מסקסין כספת וכלתן לא
סתמלכות מתעשרת אסת תירס אכל לגבי מעשר כל נתיב דענין . לאכא קובע
הלכך שטר אחת דהא חזק למעשר וספדת עדי וסיכא ה' לשבת כיצר מולל
פי' כסדר דלאו כישא הא אחרי' לשל מוללן מללית ומפרסין קוטשה כישא . אפי'
משנה דרב יוסף אמ' ח'לא תדא חדא רב אחי'א תשמיה דרב יוסף אמ' ח'לא תדא
פי' כו'א כבעת ויש שט' שכלס דפ'א אמ' שון דנושע כלל אפי' אכולחן עמי כיצר
מוכין אמ' רב אחא בר אבהו אמ' רב חנני' מקשרי אפ'כשתא (למעלה מחכו
עלה במערכא כן דנושע אפי' ככולה ודא נמי אלא אכ' אלפזר מנבא שח א'
כל סחו ודא נמי כסדר דלאו כישא הא אחרי' לעיל דמוח' אפי' בקינן והמחוי'
מקרי' כשא תכלן עדותן כמדון שלען המלח ככך דענן הפרור . וסדא
תכלן פדוכין כדרכן פדוכן שלאכין והמלח כמדון שלען דכע' ודאי
חזק נפש לא שגא טן איפער לעשות מושט לא שגא כן איח' לעשות דלדא
חיימר אלא כמסדין וכן חזק וכן חזק לשלם לא כע' שינוי ומלח ותכלין אמר
נפש ונפח הוא אלא מעשה הכא כטעם דטקופ ע'לם דלקמן דכע' שינוי וטעם
מפע' שגא כפ' ארס עדכן מין דכד לעמים חרבה כה' שיהא מוכן להם ואעפ'
זמטען מעמן אין חושש' לכך נחשיבא ליהן הזמנה דמשכחי להו פדוכן כל
זעה דשע' להו הילכך נראה סמך דעמד לעורך חולכין פור כדכך לפעולה
למים חרבה ולהט בעינן שינר ומאן דשרי כיון דאיכא למימר דאיכא טבח קדרה
ככך סתכלן אמרובא ללד שרינן איש' חמלה דלחן אדעתא דמיפס' דלכע' תכלן
דאי' חרשניה הוה דש' להו מאהמל מ'שום דאיכא מראיה' השן כדפרסין הילכך
חכין דלא פסע' כלל דלאו אדעתא דמיפס' ואיכא טירחא כשינוי שרינן להו כלל
שינוי . מט' דפקוטא ודחמס'א חר' אמ' כל הקדרות כולן מהכות מלח נאין כלהקדרו
יהבין דכלן והל' פושע' לפען מלח ולהט מפרחין לה' כשינוי וחד אמ' כל התכלן
כולן חסין מעמן ומלח אינה מטנה טעמה מאי מפהו איכא טע' הו' חסין
חייבנול מאקדרה נש' לבשול דהש' ידע' איתכלן כע' . אכ' מוהקה דאיכד
ופנה מ'גס . ח'א רב יהודה אמ' אמו' הלכה כל העדוכין כדוכן כדוכן פי' כן
דכלן כן מלח . והא אמרי' מלח דכע' כע' שינוי קוד' דחמ' כי קוד' הפס' דתע' חמר
יחיד' ל' מלח כש' וכה' על העדוכין כולן שרינן כדרכן ומלח שמהן לחתלקו לז'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדינת ישראל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מירסת דרח וכדפשהנא טעמו כבדכות לש שאין מקדשין החדש אלא ביזס
 ומוספין מהחול בשל שבת ואח' קדשת היום כאמצע פ' שכן מוסף ברח וסול
 א' מועד ולפ' באי לאמר באמצענותיהו לעולם כדמסיים כה' ל' מקדש השבת
 והזמנא או ראשי חדשים והכי איתא בההא כבדכות וכן הלכת' דלכ' כל יומא
 כן של' ל' יוחנן כ' במוקדס וק' אמ' רב הונא אין הלכה באותה הז' אמ' רב
 חייה בר רמי אמ' דב מנח אדם שירוש תבטילין תחומין מיט' לחכרו ומתקד
 ואמ' רבא מנח אדם שירוש תבטילין מיט' לחכרו ומתקד מ' עדוכי תחומי' כט
 שירוש תבטילין מ' עדוכי תבטילין דוק' אבל לא שירוש תחומין מ' דלמקד
 טיהא מיט' לא קטין והילכת' כדמ' וכיון דק' כל' דלעיל לתלן הפהשא סך תחומין
 לחכרות דכולהו בלאו תמאי אסיה וכדבוייהו אי כא משום מיקנא ביתא וק' ל
 הכא סבא כשירוש תחומין דאפ' דתמאי אסירי ושמש' מינה דה' לערוב
 חכרות דלכא הפהשא כיעהו ונתחיהו אסירי כן סמאי כן אלא כמאי ושל כדמ'
 ההא' א' ומיהו כי אם ריבן שירוש תחומין דע מיל' סבתא כל' כדלעיל לא כמאי
 ה' בערובין וכדכ' דתס' כמ' " ת' אין אופן מיט' לשם כמאי
 אמרו ממלכה אשה קדשה אפ' שאינה פרה אלא להרבה א' פ' אעפ' שקונטין
 יחולקין לפ' שהם של יפה כמש' כוכש' מוחס' ודוק' מוקדי טעמ' הא' לחוק
 לא וכדמ' הימכ' לחולה אסור למה' ג' דה' שמי' רבה כשכיל ואמה' ש' כוכשי
 כדל' לחולה אס' מן כדמ' א' דה' שמי' כשק' א' אמו דשאי' לטל' שמי'
 אעפ' אה' כעוף אחד מכלל כדמ' חכ' שלמים אעפ' שאינו צריך לא לקיטן
 א' כה' ודמי' כשיט' שהוא כעוף א' ממש ועדיין כדמ' כעוף א' ומיהו אס' כ
 כחמין אלוה' אסורין למה' דל' ג' רבן א' שמו ירבה כשכיל כשה' קדשו
 אכל לחמה' אינו אס' אלא מה' שא' צריך ל' שמש' כן א' אסור אומ' א' מ' מ' מ'
 אשה א' דקדושה מיט' שמש' כדמ' מה' מ' א' ח' רבא הלכה כ'
 אעפ' ומיהו מסתבא כמ' כן ככך הא' לאו הכ' אסור איסע' אלו' כ' אלא
 דמ' שירוש תבטילין הוא סמ' וקמחין' אסור או דלמא הוא דוק' למאי ע'
 מינה לא קמ' קמח' למחם ומיט' לה' אימרת' הוא וקמחי' טמא' כ' לקיטן
 ו' חכרות' א' דוק' טמא' לא צריך לקמחי' ודמ' אין קמחי' כדמ' וא' יוכל
 מיט' לה' ובטל' ח' כמ' איסור' ואיכ' למי' שמי' בית' אס' א' א' א'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הוא ודאי פשיטא דחינו בדין לטוב ביע' איסור למינהו נהיילא מהענין להלכה וכו'
והטח לה להולין ולמעשר דלא בעי הערב שמש אלא להרמה כדקל טבל ועל
אוכל במעשר לא חי קשיא דא קשיא דא דאמר' קול העומה דמטלטלן אותה ביע'
ול העומה הכי משכחת לה וכו' כהפס צמצמה דוקא וכיון דכן הכי מטלטלן
אותו ביע' והא ודאי כל להרמה בעי הערב שמש ואינו דאוי לזכרון וכיון דא
דאוי דאוי לזכרון פשיטא ודאי שאין להטלטל ביע' לצורך חול ואם פני לא קשי'
דולד הטומא היא לזכרון דרכין וכל טומא דרכין לא בעי הערב שמש כדחמה
כהיא דמח' נדה כל הטעם שאתמים מדברי פוסקים מותר בחולין ואסור
בהרומה לאחר כוונת שער מיד ומיקו וכו' ויש ששואלים כחוס כיון דמקמי
טעמא אית עליה ואיך אפשר לזכרון לא סגור למי' לא בזכ וקונצ' נדון דהך
הערב שמש והיינו דא דאמר' כוונתא מעשה דר' יוסי בן קמחיה שסיר טעם
מלך ערכי וסתקא צינורא עמנו וקצתנו ונכנס ישבב אחיו התירו ושמע
ואמאי לא טבל ושמע אלא ודאי יוסי דבעי הערב שמש וכן דייק לעיל שלפס
האכז גמיהו בספק דקו לא בעי הערב שמש כדקל טבל נהיה כלס
הטעם שיהיה דהכי טעם לקדש ודייק עליה דנפ' טבילה אין הערב שמש לא וטעם
דבעי היין משום ספק ליורא כדאית' חתם וכן מנה לן באוכן ומחוסר כפה
שדרי טעמו שם שלקס שהן זה כיון טעם ואיסור למידק עליה כדדקיקין התם
טבילה אין וק' והא דגרי' ה' טבילה דיע' אטו שם הענין מילת' מדי
שם משאר מלכות דיע' דשם וכשפתאסיה ולא גרי' אטו שם איכא לעיני
זאת מלכות מדע' ידעין מלכות טעמו וכל לעד חתם מותר דמקרא מלך
דבר הכת' אכל טבילה אינה מלכות וספק דכן אי שרית לה ביע' אה' כע' לזכרון
דינהא טעמו הוא דאין לה לט' שאינה מלכות ועוד שאינה טבילה בעיניהם
בדרך חוס לא ודאי שבכך הם תלן לט' שאינה מלכות וכיון דכן חתם למדור
לא שם חול וג' שבה ר' לאר' חילא בר אשי אמ' רב נדה שאין לה כהפס
מערמה וטבילה כהפס ואם אית' טעמו דלמ' אה' טבילה כע' טעמו וטעם
אלמ' מזה דאסור מוט' דנקטלחו כע' טעמו ולא דרך מלכות נקט' אלמ' חתם
למ' טבילה כע' טעמו שם התם מתוך שם הרבה לא אלא ש' מלכות זכורה היין
היין היין ימים זרי ודא חתם דר' בזכרון דכע' שרייתו זקוק כוסו איכא

למימר המ' כשבו כהם חולבין אכל סתם כד להעביר זקמתו לא חל חכ
סוחט וחס שוגין ככל דוסה דחיישי דילג פחית ולא חיישי לערויק עפה והח
כתבנא לה בשנה כמד' רב יוסף אפ' גרה מנאס פחיתא אל אחי תטר
כלם דכס פחיתא ניהו דלאו עט פחיתא סתו מאל' גהד אטו ה' וכי תמיר
הרי הדחתך עדות (כסותה העדו בשדה) ולא גרה אטו כלם דכס פחיתא
דמיאן דכסותם דכס פחיתא לא שיבא עתו קדחם לא ששם ודבר ידוע הוא
דחייב מלחכה אכל עטלה דבר השותק לבל חסלם וסמן ששה אותן לעם
חתי לה פחיתא חיתיה סלחם תאמנתא סין דגרי' דפ אטו ה' ושט לח כדשטין
ולרב יוסף דס מיתקמ' הדא דכל שטותא בולד שטותא כדשטא דכל סגל
הטומ' מוטלן אות דמילת' לא שכיחא קוז' ולא גרה שטותא ודש שט' כל שטות
ביט' אף כח הטומ' לא גרי' דמילת' לא שכיחא הוא כח' שט' דמיתק' חזרי
כה לא גרה אלא על אכ הטומ' וכפנטמ' מנשט' דפכית בר אחי אל גרה שט
שהה פ' חס חס וכל לכול כשבת אט' לט' שהא חסן פניו לו ישקא כל ער
שבה אט' (אכו דושן) למחר מחרת כל מה שאיפשר ועוד שלא יספיק לתקלה
חייב דמפדש שט' ישקא ער יט' וחייב למחר קודם לבן ויכא יט' פטתק
שבת הסמוכה לט' עשאוק פט' ושבת דעלמ' גרה אטו ה' שבת' ולא ע' לפי
דטלהי פחית' טעמ' אמר דגרי' ה' אטו ה' ודרפ שט' נחא מכלהו דהו' שבת
אטו שבת' דגא כותה דרפ ביט' כל שטותא מנשט' חסן מקכלן אות' שט'
גרה שט' ישקא אכל כטומ' שט' עמו מותר דת' לא שייך שט' ישקא' ומתק'
ה' כח הטומ' אכל כל בולד הטומ' מותר לפלם דכחעס דריזיסהם והויח
מילת' לא שכיחא ולא גרה כח' רבין מנא פל' היכא ולא שחרי' לה להא להטפל
לח חת' לשקויי והיינו הקיף דמילת' כדל' שט' וה' דק שייחן לה טאוכתא ולש
חל' כיון דמורק' ה' לרב חסדא ומחדרינן שט' ליה כדשטין ה' למה' לא ע'
ה' למחרת' וכל כ' דפחית' למחרת' פ' דגרת דת' שט' מכלהו כדמחר'
לרב כיכי דוק כל' אכל נפול' למחרת' דהיר' פה' ולכא למיגור רבא חס' מ' פ' כ'
זכר כדשק' כל' והאי טעמ' סג' טן ל' אכ' כין לט' ומיקו דוק כשנטמ' טח' הטימ'
חס' בולד הטומ' כיון שסין מנאח' שיה' ככל' ל' לא חל' ככה' לעט' ד' חס'
מחר ככ' לא מייח' כול' האי כמיתק' ומותר' ומיהו דוק' כשה' חס' ל' חס' פ' כ'

מעט אכל בלתיסא דאזיפ לז' מעט חסור לו ביט דכל היכא דאזיפסר חסור לו
 לבדא כמנהגן אכל כולדא סמו' והיינו הקיף דכל שונא מועט אין מטבילין חורן
 ביט טט מטבילין אהע ביט הלכך כל כח הטומ' אין מטבילין אהע לעולם כולד
 הטומ' מטבילין אהע בשטמא סמ' . וכן מנהגם שיערן אכרסא משיטתן ולפי
 שהיא פשוטה לא שרצה דהך כחא בלתיסא דאסרו טבילה מופט שטראק
 פמיתקן נמכלל זה שאין צמיתקן אלא במקומו שחסרו וכל שטמא מועט
 שזוט הוא ספט שהיה אופסר ונאח דבא מעצמיותו לאידך דלא מסתבה ליה
 ומתמידא דמשיטתן לז' ביט לא שטמא אה' מושגתן לז' כחא סול' הטומא
 כדנסת' לקמן בסד' שמשנתן וכן עקר מנהגיהם ביה דפא מיהא ואמרי
 לקמן חסדא דמאריך הדד' ביה ולא מיהא . . . חיססי אדם נטו אדם נראה
 כמקד' אל' אביי דא דנטו מים יפין רשם מאל' וטהרה פנמים אדם כח
 כשרב וחח' אפי' צוי משה . וכי מאת' דאזיפסר צוי פנמים אדם מלכלך כטי
 ובקאה וחח' אפי' כי מאת' דאזיפסר דאזיפסר כשרב ביה מאל' נמסכר נקט' משו
 יקס לן קס דאכר' לא שידע לן מהמקא דמאריך לעבול ביה וכן נמא ומחיקו
 ודא ביה נמי אס' דמלכלך צמית וכו' וכו' רוח' כדרכו איכא (מח' ביה אין מות
 ל' אלא מקום הלכלך והשאר חסור לפי' אין להלכות ככך שאי אפי' שטלכלך כל
 וכן אכל כשאר ימותהש' שאין בו איסור בקצה לכלוך רוח' כל נפול אמ' רבא
 מ' איכא מ' ד' דשכר מותר ופיה אסר הואיל וכשרשה ביה שה פ' שהה
 מן הדן כח' וכן דאזיפסר וכהא שהנן משו הואיל ונ' איתלה לז' כח
 הואיל וההנן החושש בשיט' לא יצא כהן אה' חומץ אכל מטבילין כד' כו
 ואם מלכלך נרס' ודמיקן פלח והא' פלח לא יצא ויפלט אכל יצא וכולעמ' חמ'
 חבי' כי הן צוי כמנהג' לא יצא ויפלט הן רבא חמ' אפי' מעט וכלע' . ל'
 כח' קודם שיהא כח' לאחר טיבול ש' וכולע' מלכלך בכלל מטבילין כדרכו מנעם
 וכלע' וקודם טיבול דאלעמ' מנעם ופולט' אורדכו ולאחר טיבול ממי לאורדכו
 ואם חיה נמא הואיל וקודם טיבול שה לאחר טיבול נמא שה הדד' ביה רבא
 ביהדיק' וממא' דמיהא הדד' ביה דלע' מיהא הדד' ביה לא סד' דמסכל חייב
 טבילה טובלן כדרכן כט' אכר' בן ביה וכן נמא וממא' דאיה איכא מיהא ומלמח
 משקד' מ' ג' דהיה הדד' ביה דאמ' דר' כמנהגן וס' דאזיפסר כמנהגן וממא' שה

בין כשרה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ינוכחא מולת כהן לישכא דעם כריתא קתל ויששה שמש פט כמשפט עלה עכ
 כ' לא דתי כהן קישא דהא לקמן דרר נמה מוהא שלמי חובה ודבר הלמד מהיק
 איכא חוזר מלמד מהיק שפדשים באותה בזבחים אלא מלשנא דמשפטא דהוי כיתא
 דשטב הכא סמיכה בדיק אלא אהא מכישא וקאהא אהא מתב' לכה שפר
 דתחיהו עריכי . הא דאמר' לעיל' שמשון כחול על מושד דשהא סליט סולטון
 הקרבה מיכשח קשא לה לבני יהודה אה זלל הא דאמר' עב' דתמורה אלה דש
 לא כמושבים לבד מעריסם ופדיונם לבד על נדבם וכדכתיב שקדכון כחול
 על מושד . ואזא איצטריך קדא לחול על מושד . והלא זלל דהק שחייב להכיר
 נדרים ונדבות שער כפר כחול על מושד כד' שיהיו על שנים לבד ושמור
 כהם הרג' . ת' משנה ס' להזקן שהכא עלת לבשר למנוח עלה חכר
 עלו תלמידי שמוא . אל מהטיבה אל כהמה זו על הסמיכה לא רפסותו ששן
 לא היה קרבה והם מושעה שרחה כאלעפשו והאמת שמוא הלא לא תלדק
 משום כעלה דאיק שלא נתקן אלא כן . ופמיכה א' זן אכלת למיחם שלא
 זמנו כל דרכן מש כדבר אל נקבה היא ולכחי שלמים הסמיכה שזן עולה
 לא זכר כשכט להם כונכה למה שנקבה היא וקלבו להם והלא הזקן שזח כדכהו
 מוטע ענותו ומוטע היום נכדי ידן שלכש ודקעו לקבוע הלכה שמוקן והיה
 גם זקן תלמידי שמוא . וסכא כן כוטא שמו שהיה יודע שהלכה ככה פ' כז
 ולא הכיח כל זאן קור שמדושלם פ' להר הכיח אכל לא לעמדה שזן מכיחין
 חולק לעמדה . וכמוסחי דוקאנ' לאנ' להיכא ואמ' הדוכה להכא עולה יכא ויסמין
 ג' ג' יכא ויסמוך ואמ' היום נכדי ידן שלכה ולא היה אדם שער כדכ
 כלום . ושוכ מעשה בתלמיד א' תלמידי הלא שהכא עלת לעמדה וסמך עלה
 יוצא תלמיד אחד תלמידי שמוא פ' ולא הדגש כדבר אם עולה אם שלמים אלא
 זרחה הסמיכה והקשר עלה אל מה זא סמיכה אל כהן זו שזקה שזקן כמיט
 והק' ל' אמו אכ' האו טרפא מירכנן להדר מולת לחסבה טפ' תמאי דאמ' לה
 חסבה שמוא דאמ' לה חיהו טא זו סמיכה . ואל' איהו טא זו שזקה . קשא אמרו
 זה לכ' ומה כמקום שאסור להדיוט דהיינו שבת מותר לנפיק מקום שמוקד להדיוט
 דהיינו יט' חבו דין מותר לעבדו והא' לאו ק' לאו כפשטה דאמ' איסא למותר דין
 יית' שבת קדש כיוסבן אפ' יט' תמיהן ומוספן כלבד לא הק' ומה שבת יתר נפיה

על הדיוט כ"ט לט' עלה יהא הדיוט יתר וכ"ס שמונה כל שלמורך הדיוט כ"ך יהא
מונה כל שלמורך נבזה אמרו להם ב"ש נדרים ונדבות יוטחו שמונה להקדוש והם
לנבזה דסבר האי קנא נדרים ונדבות אין קדשין בי"ט ולפי מה שפירשתי לעיל
ימדאזהב אסור מרש שפיר ולשם אידך אימתא ואיכא לפחשי דורא לבה עקד
ההיתר והחלה קדש היה כעלה דאיה ואח"כ נתברכו נדרים ונדבות כמתוך והטעם
כמתוך אסורין מדרבנן ועלה דאיה דמשקל דיוט מותרת ב"ט ולהט מרחינן
למיתיה משקל דיוט דא"ש א"ל דהיא מדרבנן אסורין אפ"ה מרחינן למיתיה
משקל דיוט משום דא"ה הוא אסורין כמתוך אסורין לה מדרבנן והטעם דמיתיה
לה משקל דיוט שהא לנדרו והטעם דא"ה מדרבנן כ"ס לט' מ"ט מיתיה משקל דיוט
עלה דאיה להיטרא שפ' מנדהם ונדבות בלא מיתיה משקל דיוט דאיה ונא מותר
ט' לפי שאין קבוע להם זמן ולהט לנבא למיתיה נהו משקל דיוט מק"ל דהדיוט
דכל שהיה להדיוט אימא אלא לצורך היום ומיהו סדר הכס' ארשאן כמתוך מנבזה
לנבזה דכיון דהיה לנבזה קצת הדין פל' לנבזה א"מ מותר להם ב"ש א"ף מ"אין קבוע
לה זמן כלל וכו' דכן לפי למיתיה משקל דיוט ואימא מותר מדרבנן
מיתיה מיתיה א"מ למיתיה דהיינו ב"ש א"מ מותרת לנבא לפי מתוך עדר
אימא למ' לפי שטעם א דרך מתמודד יתר שבה היו מקשים לט' היו באים להכח
מכח ק"ל שעה דאיה קדשה וזה ברור שאין אדם מוכרח בעל המז' להטות אלא
א"כ מתוך השוכה בעל דיוט מודה עשה שאם לא כן הריהם ככלל מותרים ולא
היטל כלם אבל כשכח להשיב משיב מתוך דבר שהוא מורה כו' וזה ברור
וכמה ענין זה שכתבנו להשיב ולהכריח כ"ס מק"ל שעה קדשן דאיה והם השיבו
נדרים ונדבות יוטחו כלל זה אינו הכרח כלל לפי שנתנו דהא לנבא מתוך וטון
דכן אימא מותר נדרים ונדבות יוטחו שמונתן להדיוט ואסורין לנבזה וא"פ
הם לא באו לנדרים משקל דיוט ומודים סדס שאין מותרת אלא כמתוך
ואסורות מדרבנן וטון שכן הוא לנבזה א"ף מן התורה אסורות וטון דכן היו
וכיחו לפי שנתנו אמרו להם כה מה לנדרים ונדבות שכן לא קבע להם זמן וטון
וכן אימא שכל לכותן משקל דיוט אמר להם ב"ש א"מ מותר להם זמן ומ"מ
אסורין מתבדרת יתר אמרו להם ב"ש לנבא ואלא כנדר נאמר לכם לכם ולא לנבזה
איכא ספרי דסד' כהן שצרה תהיה לכם ולא לנבזה ואלא דכחלקו מ"מ שוברים

[illegible]

להקטין

[illegible]

כלה פר להם אין הדבר נר כלל אלא מאופן לעצמן וכי האי הואיל שריבון אפי' אפי'
ואפי' לי יוסי הנשלי דאיתלה לבס ולא לבליס אבל עקיבה דאיתלה דאפי'
נפש בהמה כמשמ' אלא דמשו' עירח יתרה הוא דאסרי' ומשום דאפי' להו לבליס
כלאו הכי להדיק א' דוחה הירוצא דהואיל ואיפשר לפייסן עבליה דהא מהנא כלאו
הכי סמי' שה ומה איתלה לרב חסדא עמי הואיל . והא איקמ' האופה וק' לא נשט
הואיל אלא אימ' כען דאית לה עבליה דודא מפיסין עבליה והסתגשו ליה . וכי
טמא וכיון דכן טמא למימר' איכא למימר כון ששעה זו נסתרה מיוחין לבלי
דא טמא מהם ואחריוחן עליו ואם אסדיה הנבליה הרישקד אטמאן מזה בא לומר
זאטבכ סודר . פש מויעה מרב דהו כע כחאן דשדו עשהו קימחא דבכ חיל
מפן למיפיה ביט' אל חזינן אי כ' יהי דיפיה לעמקא לא קסה פלה כלחרא ויוחין
חמיא למקא דארי' ואי לא אסיר . ואפ' דמשום הואיל לא שריבון לבתלה הכר
ע' הדחא שריבון וה' באופה מיט' לחול דאל תקמי דשער ודאי לבתמלקות דארי
לחור דכל חדא חזי' לה אלא הדיא לבתר דשער וכן פ' ד' א' . מתיבא משמ'
כמשמ' התמט שלא בא כללמ' לבתה מדת' נק' עד שהדי' אמרה תרה לבס
לבס ולא לנש' לבס ולא לבליס ואמאי והא חזי' לעיריהו ואמרי' אלא דביוסף על
ערסה החד והא חזי' לבליס ואפי' לי יתרה דאיתלה מוקלע' דארי' מושקד לה
קאי . ובדאיתלה לבליס אפי' בדלת לה לעמ' דאיתלה הואיל הואיל ואי
מקלעי' לה חורחיס דאיתלהו לבליס ואפ' דכיוסול לא מכתהך לבליס מנא
כיון דהויה מלכא לצורך בהמה פל שהוא מרכה נק' אן כאן איסור תרה כיהי
דכבישולשאי איסא תקקן יתר לבליס היינו דאמ' לה לבס ולא לבליס ולבס
לבליס תבאי הוי דהנא אן אשר יאכלכל נפש שומע אפי' נפש סהמך
כמשמע כענן ש' ומכה נפש בהמה יטלמכה קל לבס לבס ולא לנש' ולא לבליס
ד עק' אן כל נפש הבה ואפי' נפש בהמה אפי' מה קל לבס לבס ולא לנש' ומק'
דאית להנא אהתנש' ולרבותה כלבים אפי' מרכה הכלבים שומעוהו עלן ומנא
אפי' חתהנש' שאין שומעוהו עלן אפי' אפי' לב' יוסף לי יוסי הנשלי דהו סופר' לחורח
הכי שריבון להו דטלמול כין כשהיין ביט' כמלכא אובל נשט טט' ומאי דאסרית
כען לצורך בהמה באיסור טלמול איסור שומעוהו לצורך סהמך דרובין כענן מאוח
לר' מק' ש' מוטלמול . ובולט' מתעשרתן דשפ' דשריבון כמלמול מאי דלח חזן אפי'

לבהמה

[illegible]

פירוקה דהואיל ואיפשר לפייסן בעלה והא דאמר בשבת כ' כותל שמואל מטלטל
 להו ארץ השטן ודכא ארץ לקמא דתיא הקם משום חשיבותהו ומשום דאיכא
 עשין וערשין שדוכגלה חזו ופלגא דריכל דאמ' ריכל מוזחיתן את רגלי בשבת
 ואין מוזחיתן ארץ הק' כמ' נדרה שמו' ידכא בשביל פ' הא דשדא רב לעיל משום
 הוהיל משו' דכ' יהי השטל לכוףא לה קפה עליה נשדא לה לבתחלה ע' הדחק
 הא פלגא דריכל דלגהה דאמירא לה הא מילתא דאפ' זימון אסר משום נדרה
 דאמ' ידכא בשביל ואפ' דאמירא דדכין דהא אפ' האויל גריבן ככ' הא
 לפ' עשוי הוא בן לדוכגלה לזמנא שט' דאמירא לה הא ולכא למשה לבנה
 ארץ דוחקא בעלמ' רב אחא בר יעקב אמ' אפ' בשבת נמי לה נדרה משום שור
 כוסות ופרס' איכ' דידן נמי ומתב' עין דידן חזו לעדעלן אבל דידהו איסור
 הטאה כסו' ופרס' ולגלגלהו ארץ כסא כלמ' ארץ כסא שדא ססדי דאמ' לבטל
 הטו שיהו ויהו מערבין לטלטל עם הכוס מילא אמ' רבא פ' הדין כי רב טחמן
 מלטלן כיוטא ארץ קיסמא פ' כל טחמא שמוסיקין בו חזר והיה אפר שהוסק
 מפ'ט' לו מעט והא פ' דאמ' לפסותו כו' כואק חו' לבסותו חק ועל ידי שחאפר
 דאמ' ומוכן כיון שהוסק מבערב כ' איה' לעל מלטלן אותה ואפ' שיש בו ססדי
 עלמ' דלח חזו למדי והם כמ' עלמן מוק' ערבון בשבת כן ט' דלח חזו למדי כל
 אעפ' ד' טלן עם הארץ ארץ סאן הזה דאמ' שיהו כמלן שיהו הכוס עם הכוס
 ורבי' ע' חכ' כמלן ארץ קיסמא באפ' שחוסק עם כמ' נמלטלן הכסות
 ואפ' שיש שם אפר ש' איכ' דאמ' לפ' שהא כמלן עם הכסות ומלטלן הכסות
 שמו ואי איכ' לעבד הכסות ויפול האפר שהיה מוכף הכל ואפ' דאמ' שכה
 עלמ' ס' דלח חזו כמ' ומוק' אפ' כמ' חשיב טחמן מן קיסמא ולא אמר
 שכה עלמ' חשיב ולא כמלן אלא כמלן כמלן עם הכסות אכא מלי כמלן עם הכוס
 ודכותה מוכחאן כהמ' על גבי ערה כלמ' עם עוף א'ל הקם לחו איסור הטאה
 כמ' ד' חזו וכו' איסור הטאה טחמן מלי הוי מל' לחו דמ' דמ' ס' לא כ' כ'
 כ' ד' עלה כן השמטות נאמ' מ' דאמ' ס' לכן השמטות איך ס' (קוליומא)
 א' דמ' חזו מ' לבד כען כותן כל דמ' חזו ל' לכל כמ' כ' אפ' כמ' כ'
 נ' ל' חזו ס' חזו דמ' חזו דאמ' כל מ' נשדא ל' כמ' א' כ' חזו
 עליו כן השמטות וכו' נ' עליו ל' חזו וכו' לבוס זה חס ס' עליו מ' חזו

יין אסור לכלבאן בכותף להטבו יין מותר הדי הוא כמים נמנע אף כי ט' או כשבת
 יצאו וכשנאסר ע' הני במקומו וכדאי הוא שמר להיות כמים לו והשג' הל'
 כמים לדבר האסור . ומיהו שהאוראי לרעה הל' כלששתלק ממנו האיסור מותר
 גיד מוכן שלא היה עליו מערב בין השמשות זזה צדד . אלא לזה דבאח מופת
 והוי צדד שלדש . אף וכי עשין עשין צד שלדש . לשהלק פי כי האי דלכא
 כלל כלל . איננו משום צדד חדיק ארצה דכא לרב שמואל מר ודרש ממש
 ארקה כשבת ולא חייש לשינוי כסות . ואין ממנוטן ארקה כט' לזה שמואל
 ירבה כשכילן והתרה אמה לבס ולא לעיס . מהמר ומר זוטרא כי הוה מיקלע
 להו עי שומא טמא אף האי אי טמא לך במאי דטהחך מוטב ואם לא עיחא
 יתרה אדעב דיק לא טמא . כהר' טא לא יחס ארס חמץ לעלו אלא אכ
 ראין לשהיה כ' נשורה מהן ואם הוהר הוהר וכההיא דאמר לאל
 מאל נהמס חסה מים אעפ' שאינו צדך אלא לקצתן א' וכה' מהרין ופשר
 חרס מדורה ומתחמס ככרה איכשא להו האי מדורה . גאן קרע לעד וכו' . כה'
 דהפ' סה סא כשא לא יעשה מדורה ומתחמס ככרה וכה' משהן . כהר'
 גרבה מחמיר ד' כדכרי כט' אין טומטן אלהחמין מיט' לשבת
 ואין זוקפן המורה כט' . ואין אופן פיהן נכסין אף ריקקן פי' מפת מורה יט'
 חמ' ד' שלבית אסא לאחיו אופן פיהן נכסין אף ריקקן . אף מה נעשה לשהחין
 שחמירי על עצמם והן מקילן לבליט' להיות אופן פיהן וחכרין . היט' דאחאי
 דאח עירובי תבשילין מאי טעמיהן ואי לא אע' עירובי תבשילין מט' דכה' אמו
 דההוא לעולם שלא הפח עירובי תבשילין וכדי חיי' שר' לה דכנ' . דב' הוט'
 למעשה דאח דב' הונח א' שלא הפח עירובי תבשילין אופן ל' פה א' ומוטטן ל'
 קיהן א' ומללקין ל' אהרע משום ד' יצחק אמר אף טלן לערקטן איפשר
 זש' עצמו מותר וכן מוסרע יוהר ושירובי תבשילין מהכן אפ' להלקה דהשג'
 נפה צדך אוכל טפס הוא וסאלא הפח עירובי תבשילין איפשר שמועט כה'
 כהלקה דכא אמו לעולם וכו' ואין זוקפ' המורה טט' מאי קא עטר אחר
 יצחק כד כסמא הכא במורה שלחיות עסקי' משום מייחזי ככוסה וכדיא פליג'
 כ' סכה אין כטן ככלס ואין פתחה ככלס ככה' דחליות ועבדי ככה' דלכא
 למיחל שמא ירקע דהרס מחייב כו' יס' מכה כפטיס כדאי כשד' וכי' ילכא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ורכב ופלא מויתרף באפי נפשי נאפשר דלא פלגא חרדי ויחא חרדי פשר לטלדי
מאן נבא חרדי משהחזין אתה פושטן אמ' רב מסדא דלא כל יהודא דא ליהודא
חשף אין סין יט' לשכר אא אובל נפש כלבד ול יהודא מתיר במכשיה אובל נפש
ומיין דא לטקן אכל לעצמה כל לא דודא מורה ל יהודא באן פחדן אתה טר
ואן חרבין אתה שללה לשטט ול יהודא נפש מורה טלה אמ' לה רבא לרב
חסדא דרש' משמך הלבא כל יהודא אמ' יתא דשא כל טיהע מעצמה הקדשון
משמאי אמ' עמיה טיהע דרב יוסף היה קאי מעצא קמיה דרבא וחזינא לה
דהוק מעצב סביבא אפומא דהקלן ואמרי לה לחרדי לה כש מר אולה עמר שמאונט
בעי מר ואמ' לה עמר שמאונטא בעיבא וחזינא לה עמר ולחרדי פש וקסבר
הלבא ואן מוחין כן ולהק מרע' ולהעמר שמאונטא דלחרדי אפי' בשלעז אפור
לרבין אמ' אביי היה קאי מפא קמיה דמר וקוק מעמר סביבא אפומא דהוק
וק' עד וחזינא לה עמר דלחרדי כש ומכרה לבא ואן מוחין כן ולבה טלחרדי
ולהעביר שמאונטא ולעולם מורה ומסתברא דחלבה כרכהוטא וכלשכא
כתבא דלא וסביבא ומהע' להעביר שמאונטא אכל לחרדי אסור אפי' בשלעז
הלבא אק דקל' כל יהודא כל לחרדי סין בשלעז כן כסל אכן הלסה ואין מורה כן
ולהעמר שמאונטא בשל אכן הלבא ואן מוחין כן בשלעז מורה וקוק מעמר
ט' אחרשכא מ' אכל משט' אסור לעולם אלא כלחזית שלעז ולהעביר
שמאונטא וכן הלסה אמ' עמר להו מחא לחרדי סבין לחכס דב מורה כהק
דב כיסא שאה ורבין אפרי אמ' רב יוסף דה' רואה לעצמו זמא חילה לחהס
הסבין כה' לון שפי' הרב אחאון דלחרדי הלוי ג' לה' יהוה לה כהן וכעין חאק
מוחק חאסין אמ' רב יוסף אסין שערדא מורה לחרדי ט' וה' חור
דספקא אפי' דוחקא פירשו בו סבין שערדא מעט' ולא חשיב חרדיק תקון
סין דלא סבין ואהא מורה ויחא דספקא ולע' סבין שערדא כיט קאמ' ותמא
לה מעמר ויה' דספקא אפי' דוחקא אא לאו אכחזיב מעמר כל וכעשה
חרדי מעמר יט' דרש דספקא ואייתמא רב יוסף אמר סבין שערדא ואחר
שערדא שערדא מורה וכיריסטאנו לחלקה ל יהודא ורבין דרמא אין
סין יט' לשכר אלא אובל נפש כלבד ל יהודא חזי אף מכשיד אובל נפש מ'ט
דק' זק' ויחא חזי סביבא הוא וסל' לבס באן טמא חזי לעשות ט' כאן כמכשיר

[illegible]

בכל המיוחד לעד וכו' . רשע אמר מאי אכל לא כסודה אכל לא יזכור לעמוד
אכל אשמה אכל מתוך העד ומלפני נחלת . יתרה לעמה אם היה כלבניו
למה לא ימלאו אלא צני שמות ית' ל יתרה לעמוד ורכין לקול והא איכבא
פמט' להו דתנן ל יתרה אמר שוקל ארס כיצד כל נספח קושץ . יזכרים אותה
אין מספחין בכך מאז עס כל עיקר דה יתרה אכל יתרה לא קשיא . ורכין
אדרבין לא קשיא . דל יתרה לא קשיא חתם לזכר פל מיוחד לעדה הכא כל
מיוחד לעדה איסר דרכין לא קשיא דהש מיוחד בעצמדין דחול הכא לא מיוחד
בעצמדין דחול דעמי איש . מתקרב חסדא סאפ דכל ושרע . מעשה
כאסר שאל בן מספח . ית' הוא סכס נאמרה צני יין זק' עד מאי נרס
נכור אמר רב חסדא בנפוח שחין גמורה . אדרבה רב חסדא לרבי גמורה
ודרס לא ימוד ארס גמורה ואין לפע סהמית אכל קורר הוא קב או קביס נאמן
וכותן לפע כדמרת ואינו חושש . אכל סתם מורר תבלין ומתן על לשון הקלה
אלא יקריח תבלין ל יתרה רב אמר אמר חסדא מורר קצח ונותת לעין
שסמך צניסמול חלה בעין יתה סקל דספחית אחר מורר ופסחם . נשמו
אז' אמר דהא ספח דסמול מורר שמוא הלה למעשה אכל לא שמוא כלומר
אין סמול בן ספח דין לצורך פסח דהא שהיו צביה למורר להכשיר שסמך
יותר דעסא ודאי מתבלין למתקם . דרס רבה בר רב הושעא מורר אפיכחא
דסדרעא שותף קמח ס' ס' דרך קמח שמיקדן אורר ואחכ שותף ורוב
ס' ארס אין שותף אלא למורר יתן לפי מורר ומאן דאסר סב דמתלג
מתקד דהא ודאי מתלג סמולית לממן מרובם והיו דאל רספח לתלג דהא
לכחיהם בספח לספח אסור אוקסס דס' דאסור דמורר כסדר דהשקא
ודאי מיוחד במתקד ומתלג כיה שח דהא גמור כשותף דאסור כלל
הכי למימורא דמתן דאסר כשותף דאסר ספח לעכו צדור אוקסס וספח
דעדי כצדור אוקסס . לזכר דמורר אפיכח דהא ודאי מיוחד
ומוכח לבדך . שח נס' דלס ספח ספח ויתאפס משמעות ית' ומתקד
רספח לא יתקד ספח אפיכח דמתן דאסר כשותף אכל לעדן נשפח בשותף
ודאי קודם ספח לעכו צדור אוקסס . אמר לח רב חמא סקן אמרו לה שקול
מי שפח ספח אפיכח סק חזי כמה מתלגא דהא כנה דעא כלומר והלה

וזהו כבודו של ה' אלהים אלהינו וזהו כבודו של ה' אלהים אלהינו
בכל היותו להודיע לנו שיש לנו חלק באלהים אלהינו וזהו
וכבודו של ה' אלהים אלהינו וזהו כבודו של ה' אלהים אלהינו
לכבודו של ה' אלהים אלהינו וזהו כבודו של ה' אלהים אלהינו

פדן קמניץ

מלרע' האט אבי

[illegible]

[illegible]

וזהו כבודו להוציא אותו מן הארץ וזהו כבודו להוציא אותו מן הארץ
בכל היותו להוציא אותו מן הארץ וזהו כבודו להוציא אותו מן הארץ
ובלבד שלא יזכרו לו סכום חסדו וזהו כבודו להוציא אותו מן הארץ
לסכום מוקף וזהו כבודו להוציא אותו מן הארץ

פדק קמניץ

כלתני' חמטא בדי

יין לא יצויאם ספל וסקופה אכל מיט א קאס על סתפו לפנ פ' לא יצויאם
 כסל וקופה מעוס דכיה וקא מיטלע דסביה דהא וקאו עכבדן דחול ונחשאל
 דמיט טהלסא כדפחשאל לשל . דמולך את חתבן לא יסחיל את הקופה לחתו
 אכל מיטלע טרו פדש' אל להסקה לו לשחיות וכן שער נחשט' ס' עקבא
 דאמ' אפי' כפחשאלה באשמוע וכן כירט' ודילבול סתיה כדפחשאל לשל מנחיל
 טעהסגה ידבן אכל לא כעלם שמוק עה פהש' לה עמ' ודאן מנחילן עלם מן
 דמוכס אל מן הסמך לה כמ' מכלה ודכילן עלם מן השדיתן דלכונם מן
 הקדכ' אפי' ין המפור אכל מפור שדדית' (ועמ' דמולט' מעוס דמולט'
 כאן וסאן מעבב חייב מאוס מעמר אל דכט' מורב אכל שפדית' מין דכך
 סע' אדם לעבב סחם לסרך כע' יומן אל למיט אחרס ולפ' אפרו ונמ' אפרו'
 כל שסמפור דסכרי' אין דרך נכונ' למעולשעט כמ' שסרך' ל' למח' סעודת
 כרי' לקר' בוק' כשמחה ואפי' כמכונם שדדית' אסחילן דמיתל' כמנכב כיון
 דשדית' לא הערו אל' כמכונם שפכרפ' דול' סעלם שדדית' ודכ' הילכר'
 יאן מורב אל מוכסין שפכרפ' כדאיה' בנל' ודאס' לקמן קיסמ' שפכר
 שאל' להילק' דהא אפי' לעל דמולט' דאס' נכב דקדכ' כמכונם דקיסמ' שאל'
 דכט' מן חס' ודכ' דקדכ' עמ' אל' שאל' מן חמול' מן דמולט' קדכ' כל
 שסמך לער דכרי' ד' ודכ' מין דפחשאל שפכר' ל' יס' אומ' כל שפכר' ל'
 כפודית' ואפי' סרך דמולט' שפכר' אל' ל' ל' מורב אסחילן דכ' כמכונם
 דמולט' כדחילק' פ' משדנקין הנשאל כך טרדו כמולט' דמולט' כמולט' ונל'
 מכל' הנשאל כמולט' פדו' כמולט' דמולט' כמולט' סדית' סמולט' ל' לקל' סודית'
 מעוס כל כמולט' דאפי' פד' ל' דמולט' סמולט' סמולט' ל' סמולט' ונל'
 לא ד' פד' שאל' דמולט' מר' אל' אל' ל' ל' מורב אסחילן דכ' ל' ל' ל'

[illegible]

[illegible]

מתן לב חשבת אע"פ שאינו דוח בעט כדחיא דלעיל או איפשר דדחוי בעט
חיא חיה נ"ה ואידך סברא נחית עקר חיל רב נחמן בר יצחק הסא בפוסק
דעשה עסק דמחיתמול דעשה עולה ולכי מותר לו שמשון כיון דסלה נמות
שמן קצר ושון כפוכהחנאחיהסא חסדה פ' אפי' כדעשה . ואם הדס
עלה הכל לפי רצונו ואם מחשבה הנהא ויהא חיל רב ששה משום לעיל' לעהסוכה
שאמרינן כל שבעה ה"ל חנהסוכות שבעה ימים ל"א משמע כל שבעה הוא ל"א
והנהא ר' יהודה בן סעיה חומ' מען שכסם שחל שם שמים עלהחנה על הקרבן
דהיינו שלמי חנה כך חל שם שמים עלהסוכה . ה"ל חנהסוכות ל"א מה חן
ל"א אף הסוכות ל"א פ' ל' יהודה בן סעיה לא טחא לה מסוכות ל"א דמשמע
סכה לשם נבזה ופשיט לה מדכתיב חן דאקשה דחמנא לקרבן . אמ' רבמשין
כדיה דלדוסס אמ' שמואל סיכא אהאן לסוכה דעלמ' פ' ואמי דקדש ואם הדס
עלה אהאן קאי ואהאן ל' יהודה דאמר נשמה כחא ואמ' דמוקסא מחמרת
איסור דאמ' דרעשה חייב משן סכר אהאן וכיון דכן ל' יהודה דלא חשיב לה
דעשה עליה ודא' מוקסא מחמרת איסור הוא ואפ' שמה כחא ואמ' דאמ' שמש
דחנה מהס' לבל מוקסא וזה פשוט וכן כידוס' ומיהו כדעשה כחאקיימ' לה
לעיל דחיתסר כחאק' לאמה תנאה ואמ' כדעשה מורה דש' כפוסתחח
עדיא אמות ואפ' ק פ' דמחש' ביה תנאה אי לא משום דר' יהודה ולא מחש'
כה תנאה והא משא סיככה סהלבה פ' דא' לאוהכי לא מעתסר כו"ה לאב
בסיככה כהלבה ועי' טה סקדמין ובסדינן המלייהן ותלה ביה סקדס ואמ'
ואפרסקין ורמוסס ופרטלעגבים ושורות שכולן ויומ' שמשם ופלגת אסור
להסתפק מהם עד מוטאי יט' האחקן שחג ואם התנה עליהן הכל לפי רצו
אבי ודכא דאמרי תריויהו כאמר חייב כול מהם כל ס' השמשות לאחלה קדוש
עליהו אסלעשה סוכה דחל קדושה עליהו אי תקצו לשבעה פ' פהסם ככוי סוכ
ובכויין כהע תנאה כמשה עליהן שלא תחול קדושה עליהן אף לבין השמשות שימול
מהן כל אע' שירט וסמן רבן מותר לו להסתפק מהן כל' כל שעה אבל אם לא אמ'
איפ' כול מהם כל ס' השמשות ושאר סעשה שחול קדושה עליהן לבין השמשות
אי אפ' ל' שוב להחיות לשאר הימים אף כמנהג מהחלה שלא כל חיתמול אמר יוס
דאמין יהא אסור ויוס פ' יהא מותר שאין אדם מתנהג על המוקסא להחיות סתך

זמן איסורו וכאן זמן או סודו הוא כל ז' ימי החג כל זמן שהפוסק קיומה בחיוב
 סגור שאדם חייב בה ואי סור לידהו הוא משום כוון מצוה לא א"כ מהנה עליו
 אם יפול וכמתנה עליו מהנה קודם סוכות דהלכותה עלה לאחד זמן איסורו
 ובתנאי קסבה דעלמ' אחר שגלה והא נמי עמיהם לעול (שם פסדא דסוכה כח
 לעל דהא דמסור דעמיה ומיחלופען יט' אחרון ודאי פוסתבא דמקט תנאי
 כמותה מהנה באומר מהנה שהוא פורל מהם כל שעה ודעתה עלהם לוס
 מיני דים שמיט מילת' אחרת וחלק לעלמ' משכשמי החג ולא עוד אלא אף
 כסוכה עלמה מהנה כח תנאי לענן יום שמיט כמותה כח מהנה וכסוכה
 נפלה לא להוי סתם אוחל' ואיפשר דברעמיה דפוסק כיום עמיהי פסן לא מאו
 מחק'ה וכל שהוא משו' מוקד'ה מהנה כח תנאי ואף כמוקד'ה חתמת איסור כמין
 שכן שפך כפה מותר ואף לא יהודה כמותה עליו וכרפ' שט' לעל וכן סד'ין
 כסוכה כשמיט נפלה מותרת כשחמיה עלה הא כל שפך לא מהנה כח תנאי
 אף עפלה דומיה דחמיה וקשיאל' דהא מפ' שכן איסור סוכה משו' דחיתק'ה
 לחמיה וס' כידה מפ' שכן טעמא משום מוקד'ה דכ' כמה מולקין משום
 כוון תנאי ונתב' דס' ט' דכלה איתנה דע' פוסק ופסיק'ה אסורין מ' דמיה
 סחמיה ומיהו הא כל ז' אכל יום שמיט לא מיתבא אלא משום מוקד'ה נהיבן
 ההא דכידה מוקד'ה מ' פ' יט' אחרת כוון פוסק לא מיתבא לא משו' כוון
 משה דאי לאו הכי לא נחתלהו ער תמוקד'ה אכל ע' פוסק ופסיק'ה דמ' דמיה
 לא וכדמובחא שמשכן דהא ושל' סוכה דהא' ז' - נמאי שט' מ' דמיה
 דאיתמר הפ' ש' איתמ'ן ל' ימים אמ' רב' כל א' וא' יוס' ט' ואוכל' לאל'ה
 פ' לא איתק'ה לא למצו' כפ' מ' דמיה ורב' אס' אכל כל א' וא' יוס' וכל
 כה ואוכל' למחר דלכל' יוס' איתק'ה וס' כה קשת' דאיתרונ' ולכל' כסוכה
 דילפי מהנה נכח' נמי ככל' ד' שפ' מ' וס' אכל' חמ' וכל' א' איתרונ' (שם)
 כל דתל' כה ושיך כה כע' לול' ואחר' וקשיאל' ל' רב' אס' סין דאיתק'ה ל' ומו
 איתרונ' של יום דמ'ן האך ט' כל כש' בשל' ש' של' לא קשיאל' ל' דמ'ן לא
 שיך למימר ט' סין דאיתק'ה ל' ק' מ' איתק'ה ל' ל' וי' אלא ט'
 דשיך כמוקד'ה אכל בשל' דמ'ן כש' קשיאל' וכל' דמ'ן דהפ' ז' איתרונ' הוה
 לה כמותה כ' וסין שחמיה מותר כרפ' לעל וכן ומקד'ה דה' איתק'ה לער'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הקרי איבן עגמדין אל למלכה אומטן תלמי תלמי ל חייל לא גבר כה לא למוכרין
לחליקתם בידים וכו' כינס מושה בדיח דבדק להזוע וקומם גורד חטא טע
להייע וקורם גיה של מהכא מישלח שיה למליקין ואעפ שמעבד שכן דרך המלך
ומורב כבשרא אעמרי וכאן צדיק חוץ לעולם ולא סגליה בלא גבול ולא דמשל
למבדק סקעת מטע שטון של תעשין הבית ואם חסור מפעמראת השן
שפתתן של שחמין למדך יחשון כורש זקב וכסף ודין לחיטה ביה כתר
כעסה כסל " ואין יחשון אמה פקלה לעס ל יהודה חות חות
כאור לעס ערות ולא יקרה מלי שגא כסבין ללא דמתקן מלי כאור נמי משקן
מכא תלמי ל חייל חותבה כאור שחמין ערות ומסתבדא דקיל כל יהודה
כחכאידין כהא שש קיל כותה אמר רב עתן כר אכא אמר רב מוחטין אהרן
ביט מלי מוחטין את רב חונא בר שלמה משחיה דרב לערוי חסיה
תאט כה קפרא שעה דסהם סאמור כפרלה ג להסמיר ג להקל להחמיר
אין ערלן איה לבתלה טט ואין מהנהבין אורה כאור ואין חותבין אורה לעס
ג להקל ממועבין אורה כד שטא לאחר שגלו אורה משטא אם נהס תקון
קצה ביט עשין ושורה כשמן וחזקה סאור כפ שחמין ולא תגא מוחטין דלא
חשיב אל תקון דכנס דחשוילה כל מעיקרא אמר רב סתן כר אכא אמר רב
עריס ככל וק' עד וק' איפסר דמשין כה וק' " מרש אין שוכתן ארס
דחסיסבאמ לבלת בו ואין חותבין את חשיס
ערסין תבור ופסס אבל מוכשין כלמא עפר שכו אין מוקשין שהי חביונה
לפיות טלחן הקדשה ואין סומכין את יקדשה כנקעה וכן סלה ואין מטהעין
אנה סחמה בתקלביט טלחא מפ' כנמ אין שוכתן איה חרס מט דקא משקן
מכא " ואין ערסין תבור וכיהם תלמי ל חייל כר יוסף קמיה דר יוחנן ואם
אי איפסר לאסרה לא אסר נט מוקד דחריסא שריכל יהודה לא דהיכא דאפס
לה כלל חס לא לעכור דביהמג' חייט נטללה אחסא ביט אמר לר' חייא חזי
דאמא הסתא מנעליה צשכא קמך אל דכא לשמעה טווי ל כר אחא ואיזדקד
מחחכא אל כסמא לגב אטי אמר לך רב אחא מחובל דמור שקין לך תבורא כהמא
טכא " אל אין חרקה דפרה סמכין פ ויה דאבות איסא משום מלכא
דמיחייב תאום ממרחא לא דמך התן בין טיחתי של תבור בין נכול של טיט מוקד

יהיו אכל כפץ נפיק אלה דקח מירוב כול מפע שגדא כמנצל לבטן
 אכל כליא פוער אמר רבא דחזא דשמה מאהמל ש' לעבא מנח מוקלך אמר
 רבנא דקיסמא שה והיו דבר נכח חזק בדמוכס בשבת בחרה לא דאין עלמו
 לבטן ולכא מוסוס מוראותה שן ופך לבן דישא קא דש אס אין מוקיפין שרין
 חכמת אמר רב מחמץ אצטום של בית חכמא מותר לצדק ביה איתכדיה
 רבא לבית חמץ אין מוקיפין שיה חסות לשמה של פקדנה אל שמההם דעבד
 איהם אל רבא קאמי לכאמי אלא משהת כחא איהם טע ולא עבד איהם
 הכי פמי דשמה אל דקס כטן קבוע אסרה חלף כטן עבדא מותר ונארו על
 כטן עבדא אסו קבוע ונכח משו כבדא לא נארו רבבן אמר רב יוחנן אמר
 רב דאין מוקדאסן מלא פלה למטה פאה ולאן דבר כטן מלמטה למעלה אמר
 דמיוחזי כבטן נכח כושאן וכן קסה וכן פוהא וכן חסמא אין סתפין ארר
 הקדירה בסקמה וכן חלת לפיטל פתו עטס אלא להסקה ורשמיא טירן
 דעבדו דתק מפע שהן מיוחזין לזוהי מלכא כלבד נטק טכין ואין חסמא כל
 פלהם חסיכי סמוקס לבי שאר מלכא ואלא תשים כסופל דשריבן לפל לחזקא
 מנאס דחזן להסקה דהם חזן להמק ונחזן להסקה וכיון שכן אש למאן דלה
 לה כטן בהמה למחר דחזן לבול יומא בהמה מותר לעלול משוס דחזן להסק
 אכל כחן סהם טעס חזן ענמדין אלא להסק ויהן מיוחזין לכך ואעפ' שהן
 מלכא חזן חזר טען שחין מרובלס פלהם חסיכי סמוקס לבי שאר מלכא
 ורש' מרד דלגלה מוקס וביט דקאל כר יהודה וכדמוכס כהחא כולה שמשה
 וסנן הכא מוחלפא מהדא דשבת דהם מוקמין לחכש ולא מרבה טעמא
 ולא טהבן עטס אלא להסק והכא לא מרדדי כלל דכש וסנן שיקר דהיא בדוכת
 וחזא הילבא אין מטהין איהם מהמה סתקל ביט קסד מקל שטולח מן העטס
 ביט ונחשו דסתס עטס להסקה עתבו ור' אלעז' כל שמשן מותר טמא לאש
 בר' שמשן באכא סל דלגלה מוקס ופלוגתא מחזי טעמא פהא אפי' כ' שמשן
 מורה דמיוחזי כחזן דחזל לחסולא ופעמא דתק כמי מחזי כעמא ואפי' כחזן
 מיוחזין לכך מנעט דכבץ לתבה משוס מוקס ור' אלעזר מרד דלגלה דמיוחזי
 הכי חזר רב כחמץ אסר ורב ששת מרד ש' לסול מוקדעטס ביט אסר של
 עץ וקה לה חזר על שס שאשור חד תקן כהמסאס לא פלג דאסור ט פלג

ביבסא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בט ובע בית אכל הוא לא וזה הוא לה מחשבתו לקחתו ולחיותו ולפרע לא
אמר לא כיון לקחתו בשבטו לזה לא הקטנו ושוכ אין זה קוטצין ועור
דחשבותו לא יושקף ממש חסדו פדאי כיון שפדיון על דוכתו חסדו קיומנו וזה
מוכח לקצץ מהיה אדוק אובל באסכול ובעט מנעם לחם וכן שידר " כע"ל
סויתק רבה מרכ שותן סבה מיה שיתקצץ מה קצץ למסור שדור על דחשבות
מלחמה שדור' הוא מה מוקצץ קצץ מנעם לקצצותם מנעם על כצדק
מלחמה כיון שדור לקצץ מן חסדו כיון דכע"ל חסדו מלחמה עט קצצו דל
אפלת שדור קצצו כל דבר אן חסד' כיון דלא מנעם מלחמה לא קצצו " וזה
הוא וזה שדור מלחמה מלחמה מנה ל קצצו שדור שדור לי דל מלחמה קוטצו
אין לא למסור דבר אחר וזה מלחמה לאו דוקא אלא כל מלחמה על מלחמה אחרת
ועל כן לא מוכח דלא קוין מלחמה לעטן מנעם וזה לא מלחמה אחרת
מלחמה קוין קצצו שדור זה שדור כל מלחמה על מלחמה ואם יושקף דל
תמידים וקצצו כל דבר אחר מלחמה מלחמה וזה אין מלחמה אחרת
וכן לברי קול כעס חסד מלחמה ושבת לזה קול " וכן שדור קול קצצו
כדאמרין ולעשן דבר הין וזה שמתקן פיהם יתום שיש על שדור
ואם שדור כדאמר ואחר דל מלחמה מלחמה מלחמה שדור מלחמה
למלחמה מלחמה מלחמה " וזה ין לכא פדור מלחמה מלחמה כפיס
חסד מלחמה מלחמה ושבת לברי הכל וזה חסד מלחמה לעטן מנעם
חלץ צדק למעט וזה שדור מלחמה ופוסק למעט קוין מלחמה שדור מלחמה
מלחמה מלחמה ומקצץ קי לא שיה כלום אף כדאמר דל מלחמה מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה וצדק למעט חסד מלחמה מלחמה וזה
חסד מלחמה מלחמה מלחמה " וזה שדור מלחמה מלחמה חסד מלחמה
קצצו מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
ישבת קצצו מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
זו מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
שדור מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה
כדאמר חסד מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה

קצצו

[illegible]

פירות
דרך ארוכה ב"ט ומכסין הפירות עפ"י חילוף
וכן כה"ץ ובה שמען ומתיין כל החמה הדלף בשבת. איתמר רבי יהודה ורב חסין
בר אבא חד תנא משילין וחד תנא משחילין ולקמן איכא דתנא משחיהן ואיכא
דתנא מנשיהן וזו מובן דייקאן מאן דתנא הכי מ"ט לא תב חיב' ו' צמטן דלף
דייק' קא דתנן השחור והחור של פנים איבער שחלקא דהא טמאים פרי' ז' שחור
הער שנאמר מניחך שלן ולא איפטר דא"כ (א איפ' דטמא) כשחלק טקה אינו

[illegible]

מפני כלל אפי' הימא ל' יוסא לאקטיא באן כדנעה א' באן בשע כושס פ' דכחשה א'
כמי שהתעורר עמו דמי שהא שמדיתלך בשע משם בשען שיתנה עמו משע' ולא מוסח
מילבא' לואן מוסר לה ואפי' כ' דוסא מורה סהא ואפי' דליתל' לאית' לה ל' דוסא יס כהמא
באיות' כע' אפי' כיון בשע משם לשען התחומין לא משקטא' מג' שות בשלם לצמר דערת
הל'א יע' לע' דהתחומין וכשע כושס לכא' ושג' דערת עג' שומסור .. אר' יוח' דלסד
כ' דוסא ומי' אר' יוחנן הכי והא' יוחנן הלכה כסתם משנה . ולאומ' אוקימוטא' באן
בשע משם באן כדנעה א' . ואפי' דל' שלש איצטוה' למיפסקה' לבה' כ' יוחנן דוקין
דכע' א' אהא' לאשמוש' ולמימ' דהי' קושטא' דמתב' בשע דושם . ואפי' דל' דייקא' מוצ'
מדקרב לבא' או' לנע' .. קר' שש' וק' ער' ואס' מיצע' של' אה' התחום לא יזיזו
מתקומן .. אהמ' שש' שחל'ן של'תחומית' וסדמ' סאורת' אמ' דכחשה
מורבת' וכה' אסורה' ופמול' אמ' אפי' חטת' עלי' אסורה' ורכ' שא' קס' י' קס' י'
בה' אפי' כהמ' נמי' תהיה' א' קס' אין כה' אפי' חכית' גמי' תשר' .. כב' ודא'
י' סירה' אית' לה' כמיוסן סהא' ככבא' כתר' א' א' א' כע' כע' ק' מין' הי'פ' מיל'ת'
דאל' הס' ק' י' . וא' הכי' ק' י' לעול' קס' י' כה' ומושם' דיוט' תחומין' מהרה' אמרו' לה'
רכ' סה' ורכ' אסי' לאיסור' מוק' לא' חששו' לאיסור' תחומין' תש' .. שוש' רכ' .. פ' י'
ז' לאיסור' מוק' שאל' כל' א' מהם' אסור' על' חכירו' מעום' מוק' מוט' שהיא' ח' ל'ת'
ומוק' דש' יע' (לא' חש' ל' ע' י' א' ז' זה' מזה' ולא' נהיר' דלא' אש' ס' כמוק' י'
מוכן' לה' ואסור' לזה' וק' לא' אש' כח' אי' סור' מוק' כלל' מוחמת' אי' סור' תחומין' ובכל'
מקום' הכא' בס' י' זה' מור' בס' י' אחר' ט' כ' י' כ' כ' י' .. ור' ר' ר' י' פ'
לאיסור' מוק' לא' חש' מש' יע' ק' עלמה' ש'לה' הכהמ' כ' ר' ל' נול' וע' ט' לה' ש'מ'
דמוק' ואינו' נכון' דמיה' איהא' לאיסור' מוק' לכא' למיחש' כלל' דעבד' דאית' דווא'
אכל' ואר' נמי' למו' וכה' ש' (שע' מוק' אכל' לע' תחומין' לא' חש' ח' י' טע'
כלל' .. נק' י' א' לא' אקשו' לה' רכ' חש' ורכ' אסי' מאיסור' יוס' דק' י'
דאור' א' אסור' נא' כהמ' מור' ואמ' לא' חש' ל' ע' ק' חש' אי' סרי' מה' ק'
א' אי' סור' יע' לא' כלס' ק' וס' ככא' ל' דהיי' ק' וס' וס' דאיסור' מוק' י'
אין' ל' ש' מיוחד' דלא' א' ס' ק' ח' ולא' כ'לה' ומר' כ' ס' מוק' נק' ל' כ' ס'
דמוק' כ' ס' עכ' ול' ל' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' D'
לא' חש' לה' רכ' סה' ורכ' אסי' נ' כ' ע' וק' ורכ' כ' .. ל' כ' לא' כ' רכ'

ורכ צפיה פלג להו יקרא לא ודאי משום דאורייתא דקשיא מעצמא דא דהא שבת
 לא חיישי' לטקה ויאלב' דסן חסדסן סהמה מוורתא בגלגל - איתמר דכ הושעא
 ח' י' טהרה נ' יוחנן ח' אין טהרה ואסוקנא דרכ הושעא דא' בצרכנן אבל
 כדאית' דרש מר אטרא חלמא דכ חושעא וכין דסתמא קא מר' לענה
 פסקין חלמא כותיה - אמ' שמא שור של כטס קרי הו' כדנ' כל ארס פ' וט
 דארענא דכ' חו' ויה' לה סדיפקדא וקו' כדנ' לקח דאטון מאיזה מקום שיהיה
 שור של חושעא הו' כדנ' אנה הער ודאי דא' חל כפולטא דיש סירה דאי יש
 כירה קרי הו' כדנ' העקא וא' אין כירה (מקום שכל' הולבין - ומיהו אפ' יש כירה
 אינו מותר אל' לטשי' אנה הער דארענא חרין חו' וכשתשן ק' כו' אבל ק'
 עד אחרת אינו מותר אל' למקום שכול' הולבין - סנעץ לעל כירה - ומאי
 דאסא למחיק טה כחש' כב' וכניטין ס' - **מרת'** השוא כל מחתרו
 מעט כדנ' השואל דסון דארענא דק' ט' **ט' חו' אפ'**
 כדפוקה דאסא קרי חו' כדנ' השואל ואפ' לעל אל' דינורא בעלמ' דהא
 דינא דאסא כחנא בעלמ' ס' וכפ' דשתא ספ' כדנ' חמא' וס'
 האשה שאלה מחברתה הולבין לקדשה נחם ומלח לעסוקה קרי אל' כדנ'
 שיתק' ו' יהודה טטר סניס לפ' שאין בהם ממש - פשיטא קמ' כ' דא' דא'
 יוחנן השוא כל מחסרו מעט אנה שאל סכולא אל' כמס טוב חו' כדנ'
 נ' יוחנן דוקא דכ' אנה לעמוע' ואפ' דהא איתנא לעלכ' דוסא כלקח
 איסכך (א' שמש' פאלה דקו' דסתמא ס' - ט' כדנ' חמא' שאל' אל' כמס
 דנל דשאל' מוכה ס' ככל י' דנ' דשאל' כל' מ' מ' מהו דהמ' **מ' חו' חו' חו'**
 כדשותיה מוקים לה כלל ס' כדנ' כדנ' כדנ' דאמר לה מער יום טוב
 וארעס כהה דמי ומאי חמא' כדשותיה מוקים לה וק' הכ' כדשתה ופ' כ'
 שאל קמ' נוסח אמ' דלמ' מעכא אינש אחרינא ואל' חו' חו' חו' חו' חו' חו'
 נמ' למי' דלמ' חמא' אל' מ' כדנ' לה אל' דכריתא סק' דאינש מ' כדנ' לקדש
 שאל' מ' חמא' כ' סלק ד' אבא אמ' יחא דמא דא' מלחא ויתק' ס'
 חמא' כ' סלק חמא' ל' א' כהו' ול' חמא' ול' יחא ספחא דיתבי וקאמר' ולמ'
 יח' ומלח ל' שס' שמוע' חו' מקומה ונתק שית' כדנ' וכל' שדושה דא'
 דמק' סין ולמ' מ' ומלח ל' כדנ' חמא' שאל' ד' סוף חמא' סלק דל' חמא'

٩٠

לעדק שסק אי הויא פאר די ביטול דמים ומלח והע דודאי דלא הויא לעסא בעסק
 שעה דמים ומלח אלא יק' דמים ומלח לא חשיב לנשי שסק ומשום מים ומלח
 לאו דמסא דמחשבה לשסק א' משום דמחשבה למלח ומלח וכמואן דאמר טעמיה דר'
 יהודה בנים " והנהאן להו מנאי טעמיה דהנא קמאן ובמלח לבול שלחא
 קיבי אסמא דמשום מים ומלח דהו חידה דלא חשיב כלל עתה פה בעלם סמא שסק
 אל' קיבי שטענדט ל' ק' חמים בעשרת קיבי חמים אל' חסדו ואל' הלהומדי . וה'
 חס' בנכונה דרסה אחיכו עליה אל' נלפבו נלפבו שקל קדח אחיכו עליה . אמר
 רב הושעא שפיר אחיכו עליה מ' חטין בשעוהן דלא . אל' דמין בשאמון מחון
 וטול פ' וסמא נמא דלא מיכר כען עשה מהן סלה חטין כחטין עני ל' יהודה
 הוא דלא בטול משום מין כמין ל' כמין כסול נל' יהודה אפ' דיכס שכל קד
 סבי כטול כדפחשכא כמין . שאתחבא דקופו דמתעבב בעסה . והנה
 רב הושעא סבר דל' אבא קב חטין דאיסורא קאמ' בעשרת קבין חטין דהיתה
 ולאו דוקא עשרת כדבר' " וס' הויא ומנאי הוי דקאמר חמים בחמים נמי
 ל' יהודה הוא דלא בטול דהא פרושטא דלאו סמא ביטול אחר איסורין אהבין
 עליה לעל' אלא משום דמים ומלח לא חשיב איכא למימר דק' קאמר וסמא
 ל' יהודה דחמיר לה מין כמין כול קאי דלא בטול לעולם דונא קוז דחשיב ומים
 ומלח כמין מין כמין ל' שסק כון שאיחיתער לעסה לא כהן נשפיר חשיב
 דפחשכה (בעל מים ומלח בעלם טהא שסק שן דאשכין בעל' מין כמין)
 דחשיב כול הוי דאפ' כאלא לא בטול אבל לבין דאית להו דמין כמין בעל' סמא
 לכא חשיבהא טש כמין כמין והר' לקוין דלענן דחומין לא חשיב מים ומלח
 דפחשכה לעל' מים ומלח בעלם בעלם מן ולאו משום ביטול דפחשכה און סה
 כדי ביטול מים ומלח אלא משום דלא חשיב " אמ' רב חסדא משה עמי
 קאמר להו רב ספרא קרי לרב הושעא משה כלשון כבוד וק' אמ' דשפיר קאמר
 להו ר' אבא לא שמוע להו קא דאפ' חווא קמיספא משה דרב הורד צור
 חותך צורין אל' חפרו משלם ל' דמי חמים " אמ' כולתחמה קסא עע סלה חמה
 פ' ואפ' למאן דאמר דבר קעמ' לממון לאו כמין דמי משום דהא ממון נער
 חשיב דסלה חמה וק' אינו רשאי למזר ולעבד כין שטענדט . וה' קאמר
 רב ספרא דאיכא למימר מקסא דלא הו מיל כחשיבהא דנפיהו דהא צור לא

[illegible]

אפשר להחזיק שחטת כלה ואם כן עומד כבודו וזהו דאין ששים
 דאחריה .. ואע"פ לענין איסורא אפילו לענין מומחה טהור שחוטק ככל
 איסור כלה לענין מומחה ואפי' בששים ואם נמשך כח חת מוקד זה ליד ספק
 מומחה ולאו דאין .. ואע"פ דמבין טענות חיות מנסה מומחה אסור ממש
 דהיה זה מין בחיבון ולא בטול לפי שאיפשר לבטל שיקא דרוב שחטת שחוטק
 דלם מוסרחה לא מומחה הכי מני דכי איה לא נעלם לא בטל דממא משום
 בעלים דאין שם לא בטל סוף דלפי שאר דופן ולא לענין תבעה ממנו .. וזהו
 גמולא .. מאי שם דמייחסין ויקא דר' חסדא מפ' משאר איסורין וזהו לא
 למימר דאין לא נמא דר' כל איסורין שבתורה דטעם בששים הכי מני דכי איה
 להן בעלים לא בטל ומסתבר' ל' דמשאר איסורין שבתורה לא מייחסין דשאר
 איסורין שבתורה לא דמו כלל לא דמשכן דשאר איסורין לא טבדי מייחסין
 כדמצינן וליה לאו ורישנה עמי כביטולא דטעמא דידהו לאו משום דריש
 לא דהכי קאמר דתמא חד שרי בטול ואפי' לרבן כדלא יהיב טעמא ואפי'
 בששים והתעורר שם טעמא בעלמא דלכא לשבוי טהר הפרישן כן ליה לא בעלים
 ליהיבא דאיה לאו בעלים לא מיהא דבטל מייחסין לענין מומחה ועבדי
 מעשה בשאר חתוכות דהא אפריה (כלל) שאר חתוכות ואע"פ לענין איסורא
 ודאי מוסרחה דאין בטל הכא דאפריה לכולהי אפי' הכי משום הערובת סקנה
 חשיבותא .. מומחתה דשמיכותא דבטל מומחתה ודמיה לאו משום
 וזהו דמייחסין כגמולא ואפי' חס משום הערובת איסורא לחומר דפסקשה
 מייחסין דמנין דמערבי לא קמיט דבטל .. הכי מני דהיה דבטל דאין איה
 לה בעלים לא בטל דכי איה בעלים לא בטל סקנה חשיבותא וממחה .. וכי
 עומד הכי מני דכי איה בעלים לא בטל דשעל כן איה לה בעלים ליהיבא דלר'
 לה בעלים .. והרבה ד' יוחנן כן כורי חומ' חסד סקד קושן שביה אע"פ שאין להם
 בעלים כגמולא שם .. והשתא למייחסין לר' יוחנן כן כורי חומ' להאי
 דינא כלל למימר דאין קאן דבטל דהיה לאו חומ' חסד כלל להכי וקושין
 כגמולא שם דאין חסד איפשר דמאן לא לא מייחסין מומחה אלא למימר
 דלמייחסין כן יראה בעלים לשאין לה בעלים ואיבא כופתו דלר' כדאין דר'
 יוחנן כן כורי ומכל מקום חומ' מייחסין דאין דלפי שאר דופן לא שם אין להם

סגלים לא שגא יט להם פחשיבותא דעצמותא הלא אגלהא דאשכחן דמאס תעבור
 פקפחשי סתהא ואפ' כשלהם בעלים ש' רב ספרא לא כ"י אימורא בכולא תעצא
 לא במל' פ' דלכא לדמוי יחיא דבבל כלל כלל להא דהסא דההיא אימורא
 ערדא אימורא ופומא דכרדי סתהו לעצן אימורא ערדא ודאי לכא חפשא
 טן יט להם סגלים לאן להם בעלים . אכלהא דשטעטן אימורא דאית ביה ודעא
 הוא ודעא כהנא דפסן אימורא ודעא מכלא דא דמאסא אפ' יטלחדיס
 אימורא דה . וטן דאשכחן דחשוב לעצן תבטא ממוק אפ' דדי לא חשוב
 כפשה כען כוד דר' יה' ופל דכנ עמי דחשוב שותפות לעצן תחומין אפ' כשה
 לא חשוב כפשה ושפיר חשית פלהסא דאית להו בעלים והיכא דהו הסד
 לא סתהא להא דהא דלחילסא כר' יוחנן בן בורי ואמר חפצא דא דהקדקו
 שסיה " או מני אפ' לי יוחנן בן בורי דקט להו אכיהא במאן דאית להו בעלים
 דחטין לה לעצן תחומין אפ' אפ' גרה שמה העשה שסה בשותפות פ' סתהא
 דתתא דא שדיית לה במים ומלח אהא עמי למימר דהא דין עמי ככל מועצא
 במדונה ואפ' סתהא עבדו ול' יהודה לא חייש לדי כמים שאין להם מנסה
 וכלן לעצמי דהא אפ' תפלען למשחא עבדי ועשוא לא במלח והוא הדין למס
 דחבדי במסד דלא סתהא לה בלחיה כ' רב אשי אמ' הוה לה דבר שיש להמשה
 וכל דבר שיש לו סתהא חשיב טובא דאפ' באל' לא כמיל וחקא סגן במדא . וקט
 תמא כהדיא דתספדהא משחית ד' שמתן דרס שיש לו מתירין מין במשה וסתהא
 שחא ערדא כהנא טעש .. והכי עמי חס ומלח לבי עסה סגן במדא חשוב
 דרססא לעל " ל' יהודה פוער במים . ודאין מלח לא משום דהסא אפ'
 והתמא ל' יהודה פוער פין במים כן בעל " לא קשיא סגן במלח סתהא
 טאן במלח אסתהא עת " פ' מלח אסתהא עת עשוא ודעא לה טעם מלח
 סתהא עת שחא עת סתהא עת סתהא עת " והתמא ל' יהודה חסא מים
 ומלח במלח בעסה ואין במלח בקדירה מפת דומה " ואפ' עתה תסן פוער
 במים ל' בקדירה ל' בעסה " ל' הא בעסה הא שחא עתה בעסה דהא
 לה בעסה והמים כלן ואין בהם ממש ותת' דרסא שחא עתה עתה "

מעתה
 הנהלת כדור המלח ושלחיה בכל מקום ומה שיש להקדש ומה שיש
 ושלחיה לא מהלך ולא מועיל " תפן רבבן ק' דהם טאמרו במלח

וק' עד הקדש ולא מאוסה ולא כדילג אונשי מיטה לא גזרו בה דבכץ .. אמר נגרי
המוצא שלהבת פטור .. והתפן המונח שלהבת ככל שהוא חייב וק' / עד ולא היא
דיתבין פטור הים' משכחת לה אמר רבא דאריה אורוויי לרשות קרבים ..
בית
בזר שליחך כדילג יחיד ושל אש הער כדילג אש אחר הער
דשדע פטור ושל של כל כדילג המונח דהפקדא הוא .. ולפי
הוא כדילג מונח כדילג .. אל רבא לרב נחמן רבא כדילג של יחיד הוא כדילג
חייב .. ומייתי טהרה המושכן ומשיבות המונחן דהיין כדילג כל אדם .. פי'
לא קטשטיה כיון דעירי וקסר נמי דמותה' כדילג כל אדם היינו כדילג יחיד
המונח והכי פהאטא כדילג כדילג .. אל רבא כדילג כדילג ודילג אמה'
כדילג היחיד .. ושל של כל כדילג המונח .. אימר מילא נהן לחכמו רב נחמן אל
כדילג מו' שדילג ורב ששה אמה' כדילג המונח כדילג המונח מר פסד כדילג ר'
כדילג הוא פי' דעביד משה למטרוקסה דכילגן זכה ליל .. ומידין ענפא
מאוס חתן דאמרי רבא מנעא חתן דילג למשה נמי זכי למכהה וכיון דכן ושל
זה יחד של כדילג הוא זוסה דילג הוא כדילג של דילגן .. ואיפסא נמי דלאו כדילג של
דילגן נמי דילג אלא אף כדילג למחרת ומשלגן אחרת למחרת ואינן מותרת
למקום שכל קולבין אכל ודילג לרבא הכל דילגן אלא זוסה לעלם דהיפקדא
הוא שהרי כל שדילג למחצה אלא לעשר חכמו ורב נחמן פסד כדילג דשדע חתן
חילפך דה' לה כדילג המונח ודילגן ל' ולא חשבי לה כדילג וידו כיון שהדילגן
לזכות פה' לעלמו אלא חדישם זה כדילג מילג .. ולפיכך הם כדילג
מחשבתא ל' ודילג כדילג השתא למימר י' כדילג דילג חתן כיון דשדע חתן
אין מותר לא למקום שכל קולבין .. ואיפסא כדילג של על כל דילג מילגין אחרת
מחשבתא אי אחרת מילגין כדילג הוא ל' ודילג כדילג עליו את התחום
לא דסבר רב נחמן י' ודילג מילגין דשדע וי' כדילג הם כדילג חתן ..
איפסא רבא למחשבתא חתן עלך חרס המורד אמר דילג אמה' על חרס
דילג חסור .. דילג חתן על נאע עלך שטחם אמרין זה על מיד ומותרין
כילג על כל נאע חסורין פסדו של אמה' הער .. ואלו ק' דילג של
על כל הר חסור והלשכות והמחנות ודילג מילגין הדרך ואלו ק' דילג של אמה'
הער דילג ודילג כדילג כליל של ספרים וכילג המורד ודילג וסכר ומילגין

והי' אמרת דעתי הוא אמיתות ויהי' הערפן שגדלך הנאה חזק מזה אסור
לכסס לחצר של שניהם כדון הוא דיכלין להקשו' מסופק . . . גמול אמרת דעתי
דעתי הוא מזה אסור אלא עדיף לביקשו מזה הנאה דמפרש דינא
בהדיא דעתי שגדלו אמרין כדבר של שניהם . לרמוץ דפי טע' דאמורין
פי' דבר מזה לכא' למימר כדירה וכל מזה דלכא' למימר כדירה כל שותפין שגדלו
זה מזה אמרין כדבר של שניהם לא שגדלו כו' דין חלקה לשגדלו חין כו' . ה' ע
למלה דמר מעידיה קח ממנו . ומר מדיריה קח ממנו . פי' דבור שותפין
חלקות שזה ימלא ממנו וזה ימלא נפ' כן . ואמרו/ הו' דר קדוש שזה חלקו
המנעו . וסב' דכחמן יש כדירה והרפן הארון השותפין בשתייבין כק' לבין קייבין
נשתתפו אחר שחלקו פאורין מעשר כחזה דעתיבה . ממעשר כחזה
וכשתייבין מעשר כחזה דחזקתם שחלקו . הרם לחיוב קבו' כחזקת
הסת' פאורין מן הקלבין דכחזקת הכית לכא' קלבין למחלה חלקו לשקל
כדאית' הרם . ואמ' דענן לא שגדלו אלא חלקו וזייס ככ' מלואים וטלואים ככ' ד
זייס דהשתא חשבי כלקוחות דלא שגדלו שגדלו יהא זכות גבול אחר גבול
ולכל אחר כזייס וכשנשתתפו הו' להו' כחזקתו כענן דששתתפו לכל חלקו זייס
ככ' זייס וטלואים ככ' מלואים אמרו/ זה הוא חלקו המנעו מעשר מאשור
וכשנשתתפו דין כחזקת חזית . ור' נחמן אמר/ חלקו זייס ככ' ד
זייס וטלואים ככ' מלואים חין אמרו/ זה הוא חלקו המנעו מעשר מאשור
דכלי פלגא ביכא דהיסקרא הוא נאכא דענניה מזה למחזקתו קמפלג . מר
סבר קנה חזיר' והיינו דכשגדל ומכל מקום לא קנה חזיר' גידו' ג' דאמין
קנה ומכה ט' זה . ולפי' הוא כדגל דאשק' כמו שפירש' וסב' . ומר סב' לא
קנה חזיר' פ' עד שפילגו ולכ' מנה לזה ורא' . פי' חלקו המנעו מעשר מאשור
זוכה אלא מיד פלגו ולפי' הוא כדגל . והכא' אמר' שפירש' מעשר כחזקת דר' ד
נחמן סב' לא קנה . זכ' פירש' רבי' קס' ז' . ולפי' חלקו המנעו מעשר מאשור
המנעו סב' לחזיר' קנה חזיר' וקבא פיר' שפירש' חזקת ככ' שגדל
ואיפשר דאף כדגלו כדפיהנא . . . ולענן כהדק חא ספיקא לשל
כד' הושטא דכדרכין יש כדירה וכדאמרו' חין כדירה נאכ' חב' שגדלו
שגדלו הנאה זה מזה מותרין ככ' של שניהם למלה או לבחוק . וסב'

ש' פסוקים שהם בודין חלוקה וסבב טמא ב' דין חלוקה דקיימא לן כב' אלעזר בן
 יעקב דאמר זה לך של נכסם וזה (העך) של נכסם . ולא תדין כדודא שהרי
 ככלה גשמיא לא כלומר חדין זכותה משתמש בה ולא כל הימיו של חמיו
 לאחד זכותו וכפיה כהכין ככלא קמא " וכדוסדה נגד ריס כסך "

כִּי שֶׁהָיָה שֶׁהָיוּ נִשְׁכָּחִים מִלִּפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהָיוּ נִשְׁכָּחִים מִלִּפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהָיוּ נִשְׁכָּחִים מִלִּפְנֵי הָאֱלֹהִים

למאבותיו למיטתו ואם שרץ הוא הכי פירשנו כמקורו

אמר כהן המזבח " למאן אזרחי לנשינייהו דהנן אש הכעס וכו' ער

וְשִׁמְעוּן אֶת־הַלֵּבָב כֹּל פִּי וְחִייוֹ דַּבֵּר לַעֲשִׂיָּה דַסְכַּר וְכַסְהֶמָּא כִרְשׁוֹר

הספקי הם למעדי ושמחאל פני כעסיה דאמר דאיון בעות הנפקר לא לא

שפירא זלצברג " אמר לך רב אמר דתמדי חפ' לך " עד כהן לא אמר ר' הקס

לא תיקבל עליה נטיותה אכלה פת חת קסל שלה נטיותה כלום

וְכָל הַיּוֹם הַזֶּה בְּעִתּוֹת דְּקָבוֹל שָׁמָּה נִמְצְאוּ הֵם לְכָל מִינֵי דְקָא. כְּשֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶה

הפך את עירב הוא הרי פחות על

וְשֵׁנִי אֶמְצֵא כְּדֵן הַמִּפְקָד אֲבָלָה שֶׁעֲשָׂה הוּא מֵמַי הוּא

לפיכך תבין למה משהאזן מקדים להביאנו מפי דוד וכן ואם בגלל העבד אשר

ואיבת חיים וחסד למימיך ואפך וסדק הפקר סין וחוץ לחומו

אם תפיק אסוק צדקה לזכית לך משכנתו לעדכון אל מפקיד ויהי ויהי חסד

הוא אכל וישאף הוא אכל ונחל ספסוף שיאל לך דקדב ואם שרש הוא קהפכר

כחצוץ ואלו בדגל חסדקד אמרתי לו. אמר דב הונקא אמרתי דבי רב כן שייחד

ל קדן אתה י שוון דמן ודמי תרשעל דחפיקוד קיימי ולא ספץ מרשעה

[illegible]

מֵעַתָּה יוֹם מִלֵּךְ פִּי אֶלֶף שָׁנָה כֹּל מַחְמִיד מֵעַתָּה יו�ם מִלֵּךְ כֹּדֶן

הוא וקטב את ספרו ליהודה
אתה הריס חזק ליהודה וכל הכהן

לא אמר לה נסיה שטותן יסור וזה אודת כדנל הנסקר ט מוכה להם מאי היו

הבא נמי כיון שזכר לשם משה כיון שזכר לו קרן איתר דמיו פ' סנ דנחיר

אדעמא דעקל נח שם דכחוד ירע' פשוט כל מחברו מערב יס' דהו' כדע'

הוא . ואם דבר אחר דמיון משום דמדת תורה אשתדלהם דשקל

כיום טוב ויהיה פשיטא טפי כיון דאמר ליה לעיניה ולחם חיותא מיהא ולא
 פשיטא כולא קאי ולא אמר ליה לעיניה ואמר ליה ליה חרין מד לחם סין שזיסד
 להם .. אבל כלענין דרב ושמואל בסתמא דהפקיד אטל פחותה ועכשיו כיום טוב
 נמלק לטולמיהם . והלכת בדב דאמר כרנא דהפקיד .. רב הוה בר חמלא
 תלמידיה דרבא דרשא פ' מערב כיום טוב . אמר לקמיה דרב הוה בר חמלא
 ליה אי את פלג מילא שקול ואי איסהוילך לא תשקול .. קסר דלענין דחומעין קא
 אמר דאי איהו תלמידיה דרבא ואי לא .. ופרכין ואי איהו תלמידיה דרבא
 והא רב הוה בר חמלא תלמידיה דרבא הוה ודאמר רב כרנא מילא שקול
 אכל .. ואמרין מודה רב בעיבורא דרשא דסמי שייכא לטות דמי .. אמר
 ליה רב הלל לרב אשי אי איהוילך לא תשקול . והא אמר שכלא שור שר
 פטס הרי הוא כרנא כל אדם משום דחזא דרעבא דכולא עלמא דשקל ליה כיום
 טוב .. ודאי ברשותיה דרב הוה בר חמלא . הוא דרב נשמעאל כסותה הוה
 דאפלג .. אמר ליה רבינא לרב אשי ואי איהוילך לא תשקול . והאמר
 דיה בר רבא אמר . יוחנן הלכה כר' דוסא פ' דאמ' ברושה אחר דאשכח
 שלא מסחל לא סוס טוב הרי הוא כרנא משום דאדעבא דקא . ואמר
 דרשותא דרבא .. אמר ליה רב אשי לרב סדנא ואי איהוילך לא תשקול הרי
 תנן בהמה והכלם כרנא דעלם .. ולא ידעא מאי פ' דרבא . ורבינא
 חננאל ק' דאם והא תנן השואל כל מעכידו מערב יום טוב קרי הוא כרנא
 השואל ואמר דקא ברשותיה דמשאל משום דקא . אדעבא דקא לטעם כיוסמות
 אלא רב הוה בר חמלא נבדא דכה הוה וטריד כשחמלא מילא לענין דחומעין
 איהמר אלא לענין דאסור בשר שטעלם מן העין ואי איהוילך יהיב סימנא
 בנה דמולתא ודמילא דעניה ולא מפחא אנשיה דאיהוילך ליה מפחא
 דעניה דאיהוילך לא רמז אנשיהו ולאיהו סמי איהוילך דאיהוילך לא רמז דעניה
 כשחמלא .. כתנן . מי שזמן אכל אורחיה לא ילכו ביום כמותא לא חס
 להם סימנא דענין דרב יום טוב דא פ' דרבא ליה לענין
 משקין ושחטין את המדכדיו את כל משקין ושחטין את המדכדיו לענין
 משקין ושחטין פ' דלענין השקה ודא לא ואו שחטין דאן ואו שחטין דאן
 אלא משום שאינה סקטא שחמלא ולענין השקה ולענין אורחיה קמל דלענין

